

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/573 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie głównych elementów umów w sprawie przechowywania danych zawieranych w ramach systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/574 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie norm technicznych dotyczących ustanowienia i funkcjonowania systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych ⁽¹⁾ 7

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/575 z dnia 12 kwietnia 2018 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Malte 56
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/576 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie norm technicznych dotyczących zabezpieczeń umieszczanych na wyrobach tytoniowych (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8435) ⁽¹⁾ 57

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/573

z dnia 15 grudnia 2017 r.

w sprawie głównych elementów umów w sprawie przechowywania danych zawieranych w ramach systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającą dyrektywę 2001/37/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 15 ust. 8 dyrektywy 2014/40/UE zobowiązuje każdego producenta i importera do zawarcia – w ramach systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych bardziej szczegółowo określonego w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/574 ⁽²⁾ – umowy z niezależną stroną trzecią z myślą o przechowywaniu informacji związanych z wyrobami tytoniowymi. Art. 15 ust. 12 dyrektywy 2014/40/UE upoważnia Komisję do określenia głównych elementów tych umów.
- (2) Aby zapewnić efektywne funkcjonowanie systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych w ogólności oraz interoperacyjność systemu repozytoriów w szczególności, należy określić główne elementy umów w sprawie przechowywania danych, tak aby obejmowały one specyfikacje odnoszące się do operacyjności, dostępności i świadczenia usług przez dostawców systemów przechowywania danych. Aby zagwarantować skuteczne i ciągłe funkcjonowanie systemu identyfikowalności i ujętego w nim systemu przechowywania danych, niezbędne jest określenie przez dostawców jasnych wymogów dotyczących przenoszenia danych, na wypadek gdyby producent lub importer zdecydował się na zmianę dostawcy. W związku z tym umowy powinny zawierać postanowienia nakładające obowiązek stosowania technologii, która jest łatwo dostępna na rynku i powszechnie stosowana w sektorze, co pozwoli zapewnić skuteczny i nieprzerwany transfer danych między dotychczasowymi a nowymi dostawcami.
- (3) W celu zapewnienia niezbędnego poziomu elastyczności należy umożliwić zwracanie się do dostawcy systemu przechowywania danych o świadczenie, za opłatą, pomocniczych usług technicznych związanych z obsługą repozytorium pierwotnego, takich jak rozbudowa funkcjonalności operacyjnej interfejsów użytkownika, pod warunkiem że dodatkowe usługi przyczyniają się do właściwego funkcjonowania systemu repozytoriów i nie naruszają wymogów określonych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/574. W związku z tym umowa powinna przewidywać taką możliwość.
- (4) Aby zapewnić ciągłą niezależność obsługi systemu identyfikowalności, Komisja powinna mieć możliwość cofnięcia zatwierdzenia dostawcy systemu przechowywania danych, z którym już zawarto umowę, w przypadku gdy ocena lub ponowna ocena jego zdolności technicznych lub niezależności prowadzi do negatywnych ustaleń w odniesieniu do jego odpowiedniości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/574 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie norm technicznych dotyczących ustanowienia i funkcjonowania systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych (zob. s. 7 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (5) Z myślą o zagwarantowaniu skutecznej organizacji bieżącego funkcjonowania systemu dostawcy repozytoriów pierwotnych powinni współpracować ze sobą, a także z właściwymi organami państw członkowskich i Komisją,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa główne elementy, które mają być włączone do umów w sprawie przechowywania danych, o których to umowach mowa w art. 15 ust. 8 dyrektywy 2014/40/UE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, poza definicjami określonymi w dyrektywie 2014/40/UE i w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/574, stosuje się następujące definicje:

- 1) „umowa” oznacza porozumienie umowne między producentem lub importerem wyrobów tytoniowych a dostawcą systemów przechowywania danych zgodnie z art. 15 ust. 8 dyrektywy 2014/40/UE oraz rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/574;
- 2) „dostawca” oznacza dowolną osobę prawną, z którą producent lub importer wyrobów tytoniowych zawiera umowę w celu utworzenia i prowadzenia jego repozytorium pierwotnego oraz świadczenia usług powiązanych;
- 3) „możliwość przenoszenia danych” oznacza zdolność przenoszenia danych między różnymi repozytoriami z wykorzystaniem technologii, która jest łatwo dostępna na rynku i stosowana powszechnie w sektorze.

Artykuł 3

Główne obowiązki wynikające z umowy

1. W umowie określa się podstawowe usługi świadczone przez dostawcę, które obejmują:
 - 1) utworzenie i prowadzenie repozytorium pierwotnego zgodnie z art. 26 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574;
 - 2) w przypadku gdy operator repozytorium pierwotnego jest wyznaczony jako dostawca repozytorium wtórnego – utworzenie i prowadzenie repozytorium wtórnego oraz instalacja i obsługa routera zgodnie z art. 27, 28 i 29 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574;
 - 3) świadczenie, na żądanie, innych pomocniczych usług technicznych związanych z obsługą repozytorium pierwotnego, które to usługi przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania systemu repozytoriów.
2. Jeśli chodzi o określenie podstawowych usług, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, umowa zawiera specyfikacje odnoszące się do operacyjności, dostępności i świadczenia usług spełniających minimalne wymagania określone w niniejszym rozporządzeniu i ustanowione w rozdziale V rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574.

Artykuł 4

Specjalistyczna wiedza techniczna

Umowa wymaga od dostawców wydania producentowi lub importerowi pisemnego oświadczenia, że dostawcy posiadają lub mają do dyspozycji specjalistyczną wiedzę techniczną i operacyjną niezbędną do świadczenia usług, o których mowa w art. 3, oraz do spełnienia wymogów ustanowionych w rozdziale V rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574.

Artykuł 5

Dostępność repozytorium pierwotnego

1. W umowie określa się gwarantowany miesięczny nieprzerwany czas działania i dostępność repozytorium pierwotnego na poziomie 99,5 %.
2. Umowa wymaga od dostawcy stosowania odpowiednich mechanizmów zabezpieczających w celu uniemożliwienia jakiegokolwiek utraty danych przechowywanych, otrzymywanych lub przekazywanych w momencie, gdy repozytorium pierwotne staje się niedostępne.

Artykuł 6

Prawa dostępu

Umowa określa wymogi w zakresie fizycznego i wirtualnego dostępu do repozytorium pierwotnego przyznanego – na poziomie serwera i bazy danych – administratorom krajowym z państw członkowskich, Komisji i wyznaczonym audytorom zewnętrznym zgodnie z art. 25 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574.

Artykuł 7

Podwykonawstwo

1. W przypadku gdy umowa przewiduje, że dostawca może zlecić podwykonawstwo niektórych obowiązków wynikających z umowy, zawiera ona postanowienie wyjaśniające, że podwykonawstwo nie wpływa na główną odpowiedzialność dostawcy za wykonanie umowy.
2. Ponadto w umowie wymaga się od dostawcy:
 - a) zapewnienia, aby proponowany podwykonawca posiadał niezbędną specjalistyczną wiedzę techniczną i spełniał wymogi niezależności określone w art. 35 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574.
 - b) przedłożenia Komisji kopii oświadczenia, o którym mowa w art. 8 niniejszego rozporządzenia, podpisanego przez danego podwykonawcę (danych podwykonawców).

Artykuł 8

Niezależność prawna i finansowa

Umowa wymaga, aby dostawcy i – w stosownych przypadkach – ich podwykonawcy przedkładali producentowi lub importerowi, wraz z umową w sprawie przechowywania danych, pisemne oświadczenie, że spełniają oni wymogi niezależności prawnej i finansowej określone w art. 35 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574.

Artykuł 9

Ochrona i poufność danych

1. Umowa przewiduje, że dostawcy wprowadzają wszelkie właściwe środki niezbędne do zapewnienia poufności, integralności i dostępności wszystkich danych przechowywanych w ramach wykonywanej umowy. Środki te obejmują kontrole bezpieczeństwa administracyjnego, technicznego i fizycznego.
2. Umowa wymaga, aby dane osobowe gromadzone w ramach jej wykonywania były przetwarzane zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

*Artykuł 10***Zarządzanie bezpieczeństwem informacji**

Umowa zobowiązuje dostawców do oświadczenia, że repozytorium pierwotne i – w stosownych przypadkach – repozytorium wtórne są zarządzane zgodnie z międzynarodowo uznanymi normami zarządzania bezpieczeństwem informacji. Uznaje się, że dostawcy, którzy uzyskali certyfikat ISO/IEC 27001:2013, spełniają te normy.

*Artykuł 11***Koszty**

W umowie wymaga się, aby dostawcy naliczali koszty, które mają ponieść producenci lub importerzy zgodnie z art. 30 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574, w sposób sprawiedliwy, uzasadniony i proporcjonalny do:

- a) świadczonych usług; oraz
- b) liczby niepowtarzalnych identyfikatorów, o które dany producent lub importer wystąpił w danym okresie.

*Artykuł 12***Uczestnictwo w systemie repozytoriów wtórnych**

1. Umowa zobowiązuje dostawcę do uczestniczenia w tworzeniu systemu repozytoriów wtórnych (w przypadku gdy w dniu zawarcia umowy system repozytoriów wtórnych nie został jeszcze utworzony), jeżeli wymagają tego przepisy rozdziału V rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574.
2. Umowa zawiera postanowienie, które umożliwia dostawcom uzyskanie od producentów i importerów wyrobów tytoniowych zwrotu kosztów poniesionych w związku z utworzeniem, prowadzeniem i utrzymywaniem repozytorium wtórnego oraz instalacją, obsługą i konserwacją routera, o których mowa w rozdziale V rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574.

*Artykuł 13***Czas trwania umowy**

Czas trwania umowy ustala się na okres co najmniej pięciu lat z możliwością odnowienia, z zastrzeżeniem zgody stron i pod warunkiem, że dostawca wciąż spełnia wymogi dyrektywy 2014/40/UE oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574.

*Artykuł 14***Komunikacja z innymi stronami**

Umowa zobowiązuje dostawców do wzajemnej współpracy oraz współpracy z właściwymi organami państw członkowskich w zakresie niezbędnym do zapewnienia skutecznej organizacji bieżącego funkcjonowania systemu repozytoriów.

*Artykuł 15***Audyty**

1. Umowa określa warunki umożliwiające audytorom zewnętrznym, którzy zostali zatwierdzeni przez Komisję zgodnie z art. 15 ust. 8 dyrektywy 2014/40/UE, przeprowadzanie zapowiedzianych i niezapowiedzianych audytów w odniesieniu do repozytorium pierwotnego oraz – w stosownych przypadkach – repozytorium wtórnego, w tym ocenę, czy dostawca i – w stosownych przypadkach – jego podwykonawcy spełniają odpowiednie wymogi prawne.
2. Umowa stanowi, że audytorzy zewnętrzni mają nieograniczony fizyczny i wirtualny dostęp do repozytorium pierwotnego i – w stosownych przypadkach – repozytorium wtórnego oraz powiązanych z nimi usług przez cały czas trwania audytu.

*Artykuł 16***Odpowiedzialność**

Zgodnie z przepisami prawa właściwego w umowie ustanawia się warunki określające odpowiedzialność stron, w tym w odniesieniu do bezpośrednich i pośrednich szkód, które mogą powstać w związku z wykonywaniem umowy. Nie naruszając przepisów prawa właściwego, umowa określa, że nie ma ograniczenia odpowiedzialności w przypadku naruszenia poufności lub naruszenia przepisów w zakresie ochrony danych.

*Artykuł 17***Rozwiązanie umowy**

1. Zgodnie z prawem właściwym umowa określa warunki dotyczące rozwiązania umowy. W przypadku rozwiązania umowy umowa nakłada na stronę, która ją rozwiązuje, obowiązek powiadomienia Komisji, zgodnie z wymogami proceduralnymi określonymi w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574.

2. Umowa zobowiązuje strony do zapewnienia minimalnego okresu wypowiedzenia wynoszącego pięć miesięcy przed rozwiązaniem umowy.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego umowa nakłada na producentów i importerów obowiązek natychmiastowego rozwiązania umowy:

- a) w razie poważnego naruszenia przez dostawcę jego obowiązków wynikających z umowy;
 - b) w przypadku gdy dostawca staje się niewypłacalny lub istnieje bezpośrednie ryzyko, że stanie się niewypłacalny zgodnie z przepisami prawa właściwego.
3. Do celów ust. 2 lit. a) poważne naruszenie ma miejsce, gdy:
- a) dostawca nie wypełnia zobowiązań lub nie świadczy usług przewidzianych w umowie, które mają zasadnicze znaczenie dla skutecznego funkcjonowania systemu identyfikowalności, w tym – w szczególności – nie spełnia wymogów określonych w rozdziale V rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574;
 - b) dostawca przestaje spełniać wymogi niezależności prawnej i finansowej określone w art. 35 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574 oraz w przypadku, gdy przed upływem terminu, o którym mowa w art. 35 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/574, niemożliwe było przywrócenie zgodności z wymogami.

*Artykuł 18***Zawieszenie usług**

W umowie określa się, że zawieszenie usług w przypadku opóźnienia w płatności przez producenta lub importera na rzecz dostawcy jest zabronione, chyba że opóźnienie przekracza ostateczny termin płatności o trzydzieści dni lub więcej.

*Artykuł 19***Możliwość przenoszenia danych**

1. Umowa wymaga od dostawców zapewnienia pełnej możliwości przenoszenia danych w przypadkach, gdy producent lub importer zawiera umowę w sprawie prowadzenia jego repozytorium pierwotnego z nowym dostawcą. Dotychczasowy dostawca dostarcza nowemu dostawcy przed datą rozwiązania umowy aktualną kopię wszystkich danych przechowywanych w repozytorium pierwotnym. Wszelkie aktualizacje danych po takim dostarczeniu podlegają migracji do nowego dostawcy bez zbędnej zwłoki.

2. W celu zapewnienia ciągłości działań umowa obejmuje stosowny plan odstąpienia od umowy określający procedurę, której należy przestrzegać w przypadku, gdy umowa jest rozwiązywana, a producent lub importer zawiera umowę z nowym dostawcą. Plan zawiera wymóg, aby dotychczasowy dostawca w dalszym ciągu świadczył swoje usługi aż do momentu, w którym nowy dostawca będzie w pełni operacyjny.

3. Umowa zawiera postanowienia gwarantujące, by dotychczasowy dostawca nie miał prawa zatrzymywania żadnych danych, informacji ani innych niezbędnych materiałów związanych z repozytorium pierwotnym po ich dostarczeniu do nowego dostawcy.

*Artykuł 20***Prawo właściwe i jurysdykcja**

1. Umowa podlega przepisom prawa jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej zgodnie z ustaleniami stron.
2. Umowa podlega jurysdykcji jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej zgodnie z ustaleniami stron.

*Artykuł 21***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/574**z dnia 15 grudnia 2017 r.****w sprawie norm technicznych dotyczących ustanowienia i funkcjonowania systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającą dyrektywę 2001/37/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu rozwiązania kwestii nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi zgodnie z dyrektywą 2014/40/UE wszystkie opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych mają być opatrzone niepowtarzalnym identyfikatorem, aby umożliwić rejestrowanie ich ruchu. Dzięki temu wyroby te będą mogły być śledzone i identyfikowane na terenie całej Unii. Należy ustanowić specyfikacje techniczne dotyczące stworzenia i funkcjonowania systemu, a także jego kompatybilności z przepisami w całej Unii.
- (2) Należy ustanowić przepisy dotyczące oznakowania opakowań przy pomocy niepowtarzalnego identyfikatora, rejestrowania i transmisji danych, przetwarzania i przechowywania danych oraz dostępu do nich, jak również kompatybilności elementów systemu identyfikowalności z przepisami.
- (3) Działania ustawodawcze na poziomie Unii są także konieczne w celu wdrożenia art. 8 Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu ⁽²⁾ (zwanego dalej „Protokołem FCTC WHO”), który został ratyfikowany przez Unię Europejską ⁽³⁾ i przewiduje utworzenie przez strony Protokołu FCTC WHO globalnego systemu śledzenia ruchu i pochodzenia wyrobów tytoniowych w ciągu pięciu lat od jego wejścia w życie.
- (4) W celu zwalczania różnych rodzajów oszustw, w wyniku których nielegalne produkty są udostępniane konsumentom, w tym praktyk obejmujących fałszywe zgłoszenie wywozu, system identyfikowalności przewidziany na mocy niniejszego rozporządzenia należy stosować zgodnie z art. 15 dyrektywy 2014/40/UE w odniesieniu do wszystkich wyrobów tytoniowych wytwarzanych w Unii, jak również do tych wyprodukowanych poza Unią, o ile są one przeznaczone na rynek unijny lub wprowadzane na nim do obrotu.
- (5) W celu zapewnienia niezależności systemu identyfikowalności i zagwarantowania, że będzie on pod kontrolą państw członkowskich, zgodnie z art. 8 Protokołu FCTC WHO pierwszorzędne znaczenie ma odpowiedni podział funkcji w odniesieniu do oznaczania opakowań z zastosowaniem niepowtarzalnego identyfikatora. Kluczowe zadanie polegające na generowaniu niepowtarzalnych identyfikatorów na poziomie opakowania jednostkowego należy powierzyć niezależnej stronie trzeciej wyznaczonej przez każde państwo członkowskie („podmiot wydający identyfikatory”). Aby zapobiec sytuacji, w której dwa podmioty wydające identyfikatory lub większa ich liczba niezależnie od siebie generuje ten sam niepowtarzalny identyfikator, każdy podmiot wydający identyfikatory powinien zostać oznaczony za pomocą niepowtarzalnego kodu identyfikującego. Kod ten powinien również stanowić część wydawanych przez niego niepowtarzalnych identyfikatorów.
- (6) Aby zapewnić niepowtarzalność identyfikatora, elementem każdego identyfikatora powinien być wygenerowany przez podmiot wydający identyfikatory numer seryjny, w przypadku którego ryzyko jego odgadnięcia przez fałszerzy jest znikome.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ Protokół w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu (Dz.U. L 268 z 1.10.2016, s. 10).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/1749 z dnia 17 czerwca 2016 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie eliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, z wyjątkiem jej postanowień objętych zakresem części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 268 z 1.10.2016, s. 1). Decyzja Rady (UE) 2016/1750 z 17 czerwca 2016 r. dotycząca zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu w sprawie wyeliminowania nielegalnego obrotu wyrobami tytoniowymi do Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu, w odniesieniu do postanowień Protokołu dotyczących obowiązków związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz definicją przestępstw (Dz.U. L 268 z 1.10.2016, s. 6).

- (7) Producenci i importerzy, którzy zwracają się do podmiotu wydającego identyfikatory o niepowtarzalne identyfikatory opakowań jednostkowych, powinni być zobowiązani do dostarczania mu wszelkich informacji niezbędnych do wygenerowania identyfikatora, zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. a)–h) dyrektywy 2014/40/UE, z wyjątkiem daty i godziny wytworzenia, które mogą nie być możliwe do określenia z wyprzedzeniem i które powinny zostać dodane przez podmioty gospodarcze w momencie produkcji.
- (8) Długość niepowtarzalnego identyfikatora opakowania jednostkowego może mieć wpływ na prędkość, z jaką producenci i importerzy wyrobów tytoniowych mogą nanosić identyfikatory na opakowania jednostkowe. W celu uniknięcia nadmiernego oddziaływania na ten proces, przy jednoczesnym zapewnieniu na opakowaniu jednostkowym odpowiedniej ilości miejsca na wszystkie wymagane informacje, należy ustanowić maksymalną dozwoloną liczbę znaków alfanumerycznych w niepowtarzalnym identyfikatorze opakowania jednostkowego.
- (9) W celu zagwarantowania, by niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego mogły spełnić wymogi odnoszące się do maksymalnej dozwolonej liczby znaków alfanumerycznych, informacje wymagane na mocy art. 15 ust. 2 lit. a)–h) dyrektywy 2014/40/UE powinny zostać przekształcone w kod.
- (10) Aby właściwe organy państw członkowskich mogły odkodowywać niepowtarzalne identyfikatory bez konieczności uzyskiwania dostępu do informacji przechowywanych w systemie repozytoriów, podmioty wydające identyfikatory powinny tworzyć i przechowywać pliki proste. Takie pliki proste powinny umożliwiać identyfikację wszystkich informacji zakodowanych w niepowtarzalnym identyfikatorze. Należy określić rozmiar tych plików prostych w celu dopilnowania, aby można było je pobrać na urządzenia stosowane przez państwa członkowskie do odczytywania niepowtarzalnych identyfikatorów w trybie offline (pliki proste offline).
- (11) Dyrektywa 2014/40/UE stanowi, że obowiązki w zakresie rejestracji ustanowione na mocy art. 15 mogą być wykonywane poprzez znakowanie i rejestrowanie opakowań zbiorczych, takich jak kartony, pudła czy palety, o ile nadal możliwe jest śledzenie ruchu i pochodzenia opakowań jednostkowych. W przypadku gdy podmioty gospodarcze decydują się korzystać z tej możliwości, powinny one być zobowiązane do zapewnienia, aby takie opakowanie było na poziomie zbiorczym opatrzone identyfikatorem, który jest również niepowtarzalny, a tym samym były w stanie jednoznacznie zidentyfikować wszelkie opakowania na poziomie niższym niż poziom zbiorczy i ostatecznie wchodzące w ich skład opakowania jednostkowe.
- (12) Aby zapewnić możliwość rejestrowania i przekazywania informacji o wszelkich przemieszczeniach opakowań jednostkowych, producenci i importerzy powinni sprawdzać niepowtarzalne identyfikatory w celu zapewnienia ich właściwego umieszczenia i możliwości odczytu. Aby kontrolować ten proces o strategicznym znaczeniu dla niepowtarzalnych identyfikatorów opakowań jednostkowych, należy zamontować w urządzeniach wykorzystywanych do weryfikacji elementy uniemożliwiające naruszenie opakowania, które mają być dostarczane przez niezależną stronę trzecią. Przy opracowywaniu przepisów dotyczących instalacji tego rodzaju urządzeń należy uwzględnić różnice między poszczególnymi przedsiębiorstwami, zwłaszcza pod względem rozmiaru, wielkości produkcji i charakteru procesu produkcji, aby zapewnić, by przestrzeganie wspomnianego wymogu nie powodowało zbyt dużych obciążeń, zwłaszcza w przypadku mniejszych podmiotów gospodarczych, w tym małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Elementy uniemożliwiające naruszenie opakowania mają szczególne znaczenie w przypadku zautomatyzowanej produkcji wyrobów tytoniowych. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony integralności niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego należy ograniczyć obowiązek instalowania tych urządzeń tylko do podmiotów, w których proces produkcji nie odbywa się w pełni ręcznie.
- (13) Aby zminimalizować wpływ systemu identyfikowalności na systemy produkcji i dystrybucji, podmioty gospodarcze powinny mieć prawo do zamawiania z wyprzedzeniem partii niepowtarzalnych identyfikatorów. Jednak aby uniknąć sytuacji, w której podmioty gospodarcze będą mieć na składzie zbyt dużą liczbę niepowtarzalnych identyfikatorów, i aby kontrolować wielkość poszczególnych zamówień, należy ustalić termin wykorzystania niepowtarzalnych identyfikatorów zarówno w przypadku opakowań jednostkowych, jak i zbiorczych. Takie rozwiązania powinny również złagodzić ewentualny nadmierny wpływ na działalność wydających identyfikatory polegającą na ich generowaniu i wydawaniu.
- (14) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania systemu identyfikowalności podmioty gospodarcze i operatorzy pierwszych punktów detalicznych powinni zwrócić się do odpowiedniego podmiotu wydającego identyfikatory z wnioskiem o kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego i o kod identyfikacyjny każdego zakładu. Przydzielanie kodów identyfikacyjnych podmiotu gospodarczego i kodów identyfikacyjnych zakładów umożliwia skuteczną identyfikację wszystkich nabywców i rzeczywistej trasy transportu z miejsca produkcji do pierwszego punktu sprzedaży detalicznej, jak przewidziano w art. 15 ust. 2 lit. i) oraz j) dyrektywy 2014/40/UE.

- (15) Producenci lub importerzy powinni ponadto złożyć wniosek o kod identyfikacyjny maszyn używanych do produkcji wyrobów tytoniowych. Obowiązek złożenia wniosku o kod identyfikacyjny maszyny umożliwia skuteczną identyfikację maszyny stosowanej do produkcji wyrobów tytoniowych zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2014/40/UE.
- (16) W celu zagwarantowania, że informacje zawarte w niepowtarzalnym identyfikatorze będą mogły być rejestrowane i przekazywane przez wszystkie zainteresowane podmioty gospodarcze, a także w celu zagwarantowania zgodności niepowtarzalnego identyfikatora z elementami zewnętrznymi, takimi jak skanery, należy określić rodzaje dopuszczalnych nośników danych.
- (17) Aby system identyfikowalności mógł spełnić swoje zadanie, konieczne jest, aby mógł on umożliwiać łatwe przekazywanie wszystkich istotnych danych, bezpieczne przechowywanie danych oraz zapewnienie pełnego dostępu do tych danych Komisji, właściwym organom państw członkowskich oraz audytorowi zewnętrznemu. Struktura przechowywania powinna również umożliwiać producentom i importerom wybranie niezależnych stron trzecich będących dostawcami systemu przechowywania danych, z którymi zawrą oni umowy w sprawie przechowywania danych dotyczących wyłącznie ich wyrobów tytoniowych („repozytoria pierwotne”), jak przewidziano w art. 15 ust. 8 dyrektywy 2014/40/UE, przy jednoczesnym zapewnieniu organom władzy pełnego dostępu do wszystkich zgromadzonych danych w celu prowadzenia monitorowania i egzekwowania prawa. Skuteczność tego rodzaju monitorowania i egzekwowania prawa wymaga stworzenia systemu jednego repozytorium drugiego stopnia („repozytorium wtórne”) zawierającego kopię wszystkich danych przechowywanych w repozytoriach pierwotnych i zapewniającego organom władzy ogólny ogłód funkcjonowania systemu identyfikowalności. Należy stworzyć system routingu, którego administratorem będzie dostawca repozytorium wtórnego, w celu zapewnienia podmiotom gospodarczym innym niż producenci i importerzy jednego punktu dostępu, za pośrednictwem którego będą oni mogli przysyłać zarejestrowane przez siebie dane do systemu identyfikowalności, a tym samym ułatwienia transmisji danych. Jednocześnie system routingu powinien zapewnić przysyłanie danych do właściwego repozytorium pierwotnego.
- (18) W celu zapewnienia właściwym organom pełnego dostępu do danych i przyczynienia się do sprawnego funkcjonowania systemu identyfikowalności, dostawca repozytorium wtórnego powinien opracować interfejsy użytkownika umożliwiające przeglądanie i przeszukiwanie przechowywanych danych. Właściwe organy powinny uzyskiwać dostęp do systemu repozytoriów za pośrednictwem rozwiązań wielokrotnego użytku opartych na zbiorze norm eIDAS⁽¹⁾, będących częściami składowymi części telekomunikacyjnej instrumentu „Łącząc Europę”. Ponadto w celu ułatwienia skutecznego nadzoru i egzekwowania przepisów interfejs użytkownika powinien umożliwiać ustawienie indywidualnych powiadomień automatycznych opartych na konkretnych zgłoszonych zdarzeniach.
- (19) W celu zapewnienia interoperacyjności części składowych systemu repozytoriów należy ustanowić specyfikacje techniczne, oparte na niezastrzeżonych standardach otwartych, służące do wymiany danych między repozytoriami pierwotnymi, repozytorium wtórnym oraz systemem routingu.
- (20) Aby zapewnić, by wymagane informacje były rejestrowane i przekazywane terminowo i w sposób jednolity przez wszystkie podmioty gospodarcze, należy ustanowić szczegółowy wykaz zdarzeń w łańcuchu dostaw i transakcji, które muszą być rejestrowane na podstawie art. 15 ust. 2 lit. i), j) i k) dyrektywy 2014/40/UE, jak również określić treść przekazywanych wiadomości.
- (21) Ponieważ celem systemu identyfikowalności jest zapewnienie państwom członkowskim i Komisji skutecznej metody do walki z nielegalnym obrotem wyrobami tytoniowymi, do celów prowadzenia dochodzeń i egzekwowania prawa niezbędny jest szybki dostęp do danych dotyczących zdarzeń w łańcuchu dostaw i transakcji. Należy zatem określić maksymalny okres, jaki może upłynąć pomiędzy wystąpieniem istotnego zdarzenia w łańcuchu dostaw lub transakcji a przekazaniem informacji na jego temat do odpowiedniego repozytorium danych. Przy ustanawianiu tego rodzaju ograniczeń czasowych należy uwzględnić różnice między poszczególnymi przedsiębiorstwami, zwłaszcza pod względem rozmiaru i wielkości produkcji, aby zapewnić, by wypełnianie obowiązków sprawozdawczych nie powodowało zbyt dużych obciążeń, zwłaszcza w przypadku mniejszych podmiotów gospodarczych, w tym małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).
- (22) Do celów prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów niezbędne jest, aby właściwe organy państw członkowskich i Komisja miały dostęp do wykazu wszystkich podmiotów gospodarczych i operatorów pierwszych punktów detalicznych uczestniczących w obrocie wyrobami tytoniowymi, a także do wykazu zakładów i maszyn wykorzystywanych przez nie do produkowania, przechowywania i przetwarzania wyrobów. W związku z tym każdy podmiot wydający identyfikatory powinien stworzyć i prowadzić rejestr zawierający

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

kody identyfikacyjne podmiotów gospodarczych, operatorów pierwszych punktów detalicznych, maszyn i zakładów, o których mowa powyżej. Aktualna kopia tych rejestrów, wraz z odpowiednimi informacjami, powinna być przekazywana w formie elektronicznej za pośrednictwem routera do repozytorium wtórnego i włączana do ogólnounijnego rejestru.

- (23) Z uwagi na wymóg, zgodnie z którym system identyfikowalności ma być niezależny od producentów i importerów wyrobów tytoniowych oraz znajdować się pod kontrolą państw członkowskich, zgodnie z art. 8 Protokołu FCTC WHO, należy ustanowić wspólne kryteria oceny niezależności wszystkich stron trzecich uczestniczących w systemie identyfikowalności (podmiotów wydających identyfikatory, dostawców usług gromadzenia i przechowywania danych oraz elementów uniemożliwiających naruszenie opakowania). W celu zapewnienia ciągłego przestrzegania wymogu niezależności, który ma pierwszorzędne znaczenie dla zagwarantowania i zachowania integralności systemu identyfikowalności, Komisja powinna przeprowadzać okresowe przeglądy procedur regulujących wyznaczanie podmiotów wydających identyfikatory i innych niezależnych dostawców oraz regularnie sprawdzać, czy spełniają oni kryteria niezależności ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Komisja powinna publikować wnioski z przeglądów, które powinny być częścią sprawozdania ze stosowania dyrektywy 2014/40/UE przewidzianego w art. 28 tej dyrektywy.
- (24) Należy zagwarantować ochronę danych osobowych przetwarzanych w kontekście systemu identyfikowalności zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE ⁽¹⁾.
- (25) W celu wykazania, że spełnione zostały niektóre wymogi techniczne ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, możliwe powinno być odwołanie się do norm międzynarodowych. Jeśli niemożliwe jest udowodnienie zgodności z normami międzynarodowymi, osoby, na których spoczywa obowiązek udowodnienia zgodności, powinny udowodnić zgodność z tymi wymogami w sposób możliwy do zweryfikowania.
- (26) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 25 dyrektywy 2014/40/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia normy techniczne dotyczące ustanowienia i funkcjonowania systemu identyfikowalności, o którym mowa w art. 15 dyrektywy 2014/40/UE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, poza definicjami określonymi w art. 2 dyrektywy 2014/40/UE, stosuje się następujące definicje:

- 1) „niepowtarzalny identyfikator” oznacza alfanumeryczny kod umożliwiający identyfikację jednostkowego lub zbiorczego opakowania wyrobów tytoniowych;
- 2) „podmiot gospodarczy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która bierze udział w obrocie wyrobami tytoniowymi, w tym również przeznaczonymi do wywozu, począwszy od producenta, a skończywszy na ostatnim podmiocie gospodarczym przed pierwszym punktem sprzedaży detalicznej;
- 3) „pierwszy punkt detaliczny” oznacza zakład, w którym wyroby tytoniowe są wprowadzane do obrotu po raz pierwszy, w tym automaty do sprzedaży wyrobów tytoniowych;

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

- 4) „wywóz” oznacza wysyłkę z Unii do państwa trzeciego;
- 5) „opakowanie zbiorcze” oznacza każde opakowanie zawierające więcej niż jedno opakowanie jednostkowe wyrobów tytoniowych;
- 6) „zakład” oznacza każde miejsce, budynek lub automat sprzedający, w którym wyroby tytoniowe są produkowane, przechowywane lub wprowadzane do obrotu;
- 7) „element uniemożliwiający naruszenie opakowania” oznacza urządzenie umożliwiające rejestrowanie procesu weryfikacji, po umieszczeniu każdego niepowtarzalnego identyfikatora opakowania jednostkowego, za pomocą pliku wideo lub pliku dziennika, do których po zarejestrowaniu podmiot gospodarczy nie może wprowadzić żadnych zmian;
- 8) „pliki proste offline” oznaczają pliki elektroniczne utworzone i przechowywane przez każdy podmiot wydający identyfikatory, które zawierają dane w formacie zwykłego tekstu umożliwiające pozyskiwanie informacji zakodowanych w niepowtarzalnych identyfikatorach (z wyłączeniem znacznika czasu) stosowanych na poziomie opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego bez dostępu do systemu repozytoriów;
- 9) „rejestr” oznacza utworzony i prowadzony przez każdy podmiot wydający identyfikatory rejestr wszystkich kodów identyfikacyjnych wygenerowanych dla podmiotów gospodarczych, operatorów pierwszych punktów detalicznych, zakładów i maszyn, wraz z odpowiadającymi im informacjami;
- 10) „nośnik danych” oznacza nośnik zawierający dane w formie przeznaczonej do odczytu za pomocą urządzenia;
- 11) „maszyna” oznacza urządzenie używane do produkcji wyrobów tytoniowych, które jest integralną częścią procesu produkcji;
- 12) „znacznik czasu” oznacza datę i godzinę wystąpienia konkretnego zdarzenia w uniwersalnym czasie koordynowanym (UTC) w określonym formacie;
- 13) „repozytorium pierwotne” oznacza repozytorium, w którym przechowywane są dane dotyczące identyfikowalności dotyczące wyłącznie wyrobów danego producenta lub importera;
- 14) „repozytorium wtórne” oznacza repozytorium zawierające kopie wszystkich danych dotyczących identyfikowalności przechowywanych w repozytoriach pierwotnych;
- 15) „router” oznacza urządzenie w repozytorium wtórnym służące do przekazywania danych między różnymi elementami systemu repozytoriów;
- 16) „system repozytoriów” oznacza układ składający się z repozytoriów pierwotnych, repozytorium wtórnego i routera;
- 17) „słownik wspólnych danych” oznacza zbiór informacji opisujących zawartość, format i strukturę bazy danych oraz relacje między jej elementami, wykorzystywany do kontrolowania dostępu do baz danych, które są wspólne dla wszystkich repozytoriów pierwotnych i wtórnych, oraz do manipulowania nimi;
- 18) „dzień roboczy” oznacza każdy dzień pracy w państwie członkowskim, w którym działa właściwy podmiot wydający identyfikatory;
- 19) „przeładunek” oznacza każdą czynność przeładowywania wyrobów tytoniowych z jednego pojazdu do innego, podczas którego wyroby tytoniowe nie są wprowadzane na teren zakładu ani go nie opuszczają;
- 20) „samochód dostawczy” oznacza pojazd wykorzystywany do dostarczania wyrobów tytoniowych do wielu punktów detalicznych w ilościach, które nie zostały ustalone przed wykonaniem dostawy.

ROZDZIAŁ II

SPECYFIKACJE TECHNICZNE DOTYCZĄCE NIEPOWTARZALNEGO IDENTYFIKATORA

SEKCJA 1

Przepisy wspólne

Artykuł 3

Podmiot wydający identyfikatory

1. Każde państwo członkowskie wyznacza podmiot („podmiot wydający identyfikatory”) odpowiedzialny za generowanie i wydawanie niepowtarzalnych identyfikatorów, zgodnie z art. 8, 9, 11 i 13, najpóźniej w terminie jednego roku od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wykonawczego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy podmiot wydający identyfikatory zamierza przy realizacji swoich zadań korzystać z usług podwykonawców, został on wzięty pod uwagę jako kandydat wyłącznie w sytuacji, gdy przekaze państwu członkowskiemu dane wszelkich zaproponowanych podwykonawców.
3. Podmiot wydający identyfikatory musi być niezależny i spełniać kryteria określone w art. 35.
4. Każdy podmiot wydający identyfikatory musi posiadać niepowtarzalny kod identyfikujący. Kod ten składa się z ciągu znaków alfanumerycznych i jest zgodny z normą Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej/Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej ISO/IEC 15459-2:2015.
5. Jeżeli ten sam podmiot wydający identyfikatory zostanie wyznaczony w więcej niż jednym państwie członkowskim, jest on oznaczony tym samym kodem identyfikującym.
6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wyznaczeniu podmiotu wydającego identyfikatory i podają jej jego kod identyfikujący w terminie jednego miesiąca od daty jego powołania.
7. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje dotyczące tożsamości podmiotu wydającego identyfikatory i jego kod identyfikujący zostały podane do wiadomości publicznej i były dostępne w internecie.
8. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia:
 - a) aby powołany przez nie podmiot wydający identyfikatory w dalszym ciągu spełniał wymóg niezależności zgodnie z art. 35; oraz
 - b) aby kolejne podmioty wydające identyfikatory były w stanie świadczyć usługi w sposób ciągły, w przypadku gdy powołany zostanie nowy podmiot wydający identyfikatory, który ma przejąć zadania poprzedniego podmiotu wydającego identyfikatory. W tym celu państwa członkowskie wymagają od podmiotu wydającego identyfikatory opracowania planu wyjścia określającego procedurę, którą należy stosować w celu zapewnienia ciągłości działań do czasu wyznaczenia kolejnego podmiotu wydającego identyfikatory.
9. Podmiot wydający identyfikatory może ustanawiać i pobierać od podmiotów gospodarczych opłaty wyłącznie za generowanie i wydawanie niepowtarzalnych identyfikatorów. Opłaty te mają być niedyskryminacyjne i proporcjonalne do liczby niepowtarzalnych identyfikatorów wygenerowanych i wydanych podmiotom gospodarczym z uwzględnieniem rodzaju dostawy.

Artykuł 4

Podmioty wydające identyfikatory właściwe w odniesieniu do generowania i wydawania niepowtarzalnych identyfikatorów

1. W przypadku wyrobów tytoniowych wyprodukowanych w Unii właściwym podmiotem wydającym niepowtarzalne identyfikatory jest podmiot wyznaczony dla każdego państwa członkowskiego, w którym te produkty są produkowane.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego właściwym podmiotem wydającym niepowtarzalne identyfikatory jest podmiot wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym produkty te są wprowadzane do obrotu, jeżeli to państwo członkowskie nakłada tego rodzaju obowiązek.

2. W przypadku wyrobów tytoniowych przywiezionych do Unii właściwym podmiotem wydającym niepowtarzalne identyfikatory jest podmiot wyznaczony dla państwa członkowskiego, w którym produkty te są wprowadzane do obrotu.
3. W przypadku wyrobów tytoniowych pakowanych do opakowań zbiorczych w Unii właściwym podmiotem wydającym niepowtarzalne identyfikatory jest podmiot wyznaczony dla państwa członkowskiego, w którym te produkty są pakowane do opakowań zbiorczych.
4. W przypadku wyrobów tytoniowych przeznaczonych do wywozu właściwym podmiotem wydającym niepowtarzalne identyfikatory jest podmiot wyznaczony dla państwa członkowskiego, w którym te produkty są wytwarzane.
5. Jeżeli właściwy podmiot wydający identyfikatory tymczasowo nie istnieje, Komisja może upoważnić podmioty gospodarcze do korzystania z usług innego podmiotu wydającego identyfikatory, który został powołany zgodnie z art. 3.

Artykuł 5

Okres ważności niepowtarzalnych identyfikatorów i ich dezaktywacja

1. Niepowtarzalne identyfikatory wygenerowane przez podmioty wydające identyfikatory mogą być stosowane do oznaczania opakowań jednostkowych lub zbiorczych, zgodnie z art. 6 i 10, w terminie maksymalnie sześciu miesięcy od daty otrzymania niepowtarzalnych identyfikatorów przez podmiot gospodarczy. Po upływie tego okresu niepowtarzalne identyfikatory tracą ważność i podmioty gospodarcze muszą zapewnić, by nie były one używane do oznakowania opakowań jednostkowych ani opakowań zbiorczych.
2. System repozytoriów zapewnia, by niepowtarzalne identyfikatory, które nie zostały wykorzystane w okresie sześciu miesięcy, o którym mowa w ust. 1, zostały automatycznie dezaktywowane.
3. Producenci i importerzy mogą w każdej chwili doprowadzić do dezaktywacji niepowtarzalnych identyfikatorów, wysyłając w tym celu wniosek o dezaktywację do odpowiedniego repozytorium pierwotnego. Inne podmioty gospodarcze mogą doprowadzić do dezaktywacji niepowtarzalnych identyfikatorów, wysyłając w tym celu wniosek o dezaktywację za pośrednictwem routera. Wniosek o dezaktywację jest wprowadzany w formie elektronicznej, zgodnie z art. 36, i zawiera informacje określone w załączniku II rozdział II sekcja 2 pkt 2.3, we wskazanym tam formacie. Dezaktywacja nie wpływa na integralność już przechowywanych informacji dotyczących niepowtarzalnego identyfikatora.

SEKCJA 2

Niepowtarzalne identyfikatory na poziomie opakowania jednostkowego

Artykuł 6

Znakowanie opakowań jednostkowych za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów

1. Producenci i importerzy oznakowują każde opakowanie jednostkowe produktów wytwarzanych w Unii lub przywożonych do Unii niepowtarzalnym identyfikatorem („niepowtarzalny identyfikator opakowania jednostkowego”) zgodnie z art. 8.
2. W przypadku wyrobów tytoniowych produkowanych poza Unią niepowtarzalny identyfikator opakowania jednostkowego jest umieszczany na opakowaniu jednostkowym, zanim wyrób zostanie przywieziony do Unii.

Artykuł 7

Weryfikacja niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego

1. Producenci i importerzy zapewniają, aby bezpośrednio po naniesieniu niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego były one weryfikowane pod względem prawidłowego umieszczenia i czytelności.
2. Proces, o którym mowa w ust. 1, jest chroniony za pomocą elementu uniemożliwiającego naruszenie opakowania, dostarczonego i zainstalowanego przez niezależną stronę trzecią, która przedstawia Komisji i zainteresowanym państwom członkowskim oświadczenie, że zainstalowane urządzenie spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia.
3. W przypadku gdy w wyniku procesu, o którym mowa w ust. 1, nie zostaną potwierdzone prawidłowe umieszczenie i czytelność niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego, producenci i importerzy są zobowiązani do ponownego naniesienia niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego.
4. Producenci i importerzy zapewniają, aby informacje zapisane przez element uniemożliwiający naruszenie opakowania były dostępne przez dziewięć miesięcy od chwili ich zarejestrowania.
5. Producenci i importerzy są zobowiązani, na wniosek państw członkowskich, zapewnić pełny dostęp do zapisu procesu weryfikacji utworzonego za pomocą elementu uniemożliwiającego naruszenie opakowania.
6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, 4 i 5 obowiązek zainstalowania elementu uniemożliwiającego naruszenie opakowania nie ma zastosowania:
 - a) do dnia 20 maja 2020 r. do procesów produkcji realizowanych przez podmioty gospodarcze lub, w stosownych przypadkach, grupę przedsiębiorstw, do której one należą, które w roku kalendarzowym 2019 posługiwały się mniej niż 120 mln niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego na poziomie Unii;

- b) do 20 maja 2021 r. do procesów produkcji realizowanych przez podmioty gospodarcze wchodzące w zakres definicji małych i średnich przedsiębiorstw zawartej w zaleceniu Komisji 2003/361/WE ⁽¹⁾;
- c) do procesów produkcji w całości realizowanych ręcznie.

Artykuł 8

Struktura niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego

1. Każde opakowanie jednostkowe wyrobów tytoniowych jest oznaczane niepowtarzalnym identyfikatorem opakowania jednostkowego. Jest to jak najkrótszy ciąg znaków alfanumerycznych, do 50 znaków. Jest on niepowtarzalny i przypisany do konkretnego opakowania jednostkowego. W jego skład wchodzi następujące elementy danych:
 - a) na pierwszej pozycji znaki alfanumeryczne, które stanowią kod identyfikujący podmiotu wydającego identyfikatory, przyznany zgodnie z art. 3 ust. 4;
 - b) ciąg alfanumeryczny, w przypadku którego ryzyko odgadnięcia jest znikome, a w każdym przypadku niższe niż jeden na dziesięć tysięcy („numer seryjny”);
 - c) kod („kod wyrobu”), pozwalający określić następujące elementy:
 - (i) miejsce produkcji;
 - (ii) zakład produkcji, o którym mowa w art. 16;
 - (iii) maszynę użytą do produkcji wyrobów tytoniowych, o której mowa w art. 18;
 - (iv) opis wyrobu;
 - (v) docelowy rynek sprzedaży detalicznej;
 - (vi) planowaną trasę transportu;
 - (vii) w stosownych przypadkach, importera do Unii;
 - d) na ostatniej pozycji znacznik czasu w formie ciągu ośmiu znaków numerycznych w formacie RRMMDDhh, wskazujący datę i godzinę wytworzenia produktu.
2. Podmioty wydające identyfikatory są odpowiedzialne za wygenerowanie kodu składającego się z elementów wymienionych w ust. 1 lit. a), b) i c).
3. Producenci lub importerzy dodają znacznik czasu, o którym mowa w ust. 1 lit. d) do kodu wygenerowanego przez podmiot wydający identyfikatory zgodnie z ust. 2.
4. Identyfikatory opakowania jednostkowego nie mogą zawierać żadnych innych elementów danych niż te wymienione w ust. 1.

Jeżeli podmioty wydające identyfikatory przy generowaniu identyfikatorów opakowania jednostkowego szyfrują lub kompresują dane, informują one państwa członkowskie i Komisję o tym, jakie algorytmy stosują do tego rodzaju szyfrowania i kompresji. Niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego nie mogą być ponownie wykorzystywane.

Artykuł 9

Zamawianie i wydawanie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego

1. Producenci i importerzy przesyłają wniosek o wydanie identyfikatorów opakowania jednostkowego, o których mowa w art. 8, do właściwego podmiotu wydającego identyfikatory. Wnioski są wprowadzane w formie elektronicznej zgodnie z art. 36.
2. Producenci i importerzy wprowadzający tego rodzaju wniosek przekazują informacje określone w załączniku II rozdział II sekcja 2 pkt 2.1, we wskazanym tam formacie.

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

3. Podmiot wydający identyfikatory w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania tego wniosku i we wskazanej kolejności:

- a) generuje kody, o których mowa w art. 8 ust. 2;
- b) przekazuje kody wraz z informacjami, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, za pośrednictwem routera do repozytorium pierwotnego producenta lub importera składającego wniosek, utworzonego zgodnie z art. 26; oraz
- c) przekazuje kody drogą elektroniczną producentowi lub importerowi, który złożył wniosek.

4. Państwo członkowskie może jednak wymagać, by podmioty wydające identyfikatory oferowały fizyczną dostawę niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego jako alternatywę dla przesyłki drogą elektroniczną. W przypadku gdy oferowana jest fizyczna dostawa niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego, producenci i importerzy są zobowiązani wskazać, czy chcieliby otrzymać kody w tej formie. Jeżeli tak, podmiot wydający identyfikatory w ciągu 10 dni roboczych od otrzymania wniosku i we wskazanej kolejności:

- a) generuje kody, o których mowa w art. 8 ust. 2;
- b) przekazuje kody wraz z informacjami, o których mowa w ust. 2, za pośrednictwem routera do repozytorium pierwotnego producenta lub importera składającego wniosek, utworzonego zgodnie z art. 26;
- c) dostarcza kody producentowi lub importerowi, który złożył wniosek, w formie optycznych kodów kreskowych, zgodnie z art. 21, umieszczonych na nośnikach fizycznych, takich jak naklejki samoprzylepne.

5. W terminie jednego dnia roboczego producenci i importerzy mogą anulować wniosek wysłany zgodnie z ust. 1 za pomocą wiadomości o anulowaniu zamówienia zgodnie ze szczegółowymi przepisami w załączniku II rozdział II sekcja 5 pkt 5.

SEKCJA 3

Niepowtarzalne identyfikatory na poziomie opakowania zbiorczego

Artykuł 10

Znakowanie opakowań zbiorczych za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów

1. W przypadku gdy podmioty gospodarcze decydują się spełniać obowiązki w zakresie rejestracji przewidziane w art. 15 ust. 5 dyrektywy 2014/40/UE poprzez rejestrowanie opakowań zbiorczych, oznaczają one opakowania zbiorcze wyrobów tytoniowych przy pomocy niepowtarzalnego identyfikatora („niepowtarzalny identyfikator opakowania zbiorczego”).
2. Niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego są generowane i wydawane na podstawie wniosku złożonego do właściwego podmiotu wydającego identyfikatory lub bezpośrednio przez podmiot gospodarczy.
3. W przypadku gdy niepowtarzalny identyfikator opakowania zbiorczego jest generowany na podstawie wniosku do właściwego podmiotu wydającego identyfikatory, jest on zgodny ze strukturą określoną w art. 11 ust. 1.
4. W przypadku gdy niepowtarzalny identyfikator opakowania zbiorczego jest generowany bezpośrednio przez podmiot gospodarczy, w jego skład wchodzi indywidualny kod jednostkowy wygenerowany zgodnie z normą ISO/IEC 15459-1:2014, ISO/IEC 15459-4:2014 lub ich najnowszymi odpowiednikami.

Artykuł 11

Struktura niepowtarzalnych identyfikatorów opakowań zbiorczych generowanych przez podmioty wydające identyfikatory

1. W przypadku niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego generowanych na podstawie wniosku do właściwego podmiotu wydającego identyfikatory struktura identyfikatora obejmuje ciąg maksymalnie 100 znaków alfanumerycznych, który jest unikatowy dla danego opakowania zbiorczego i składa się z następujących elementów danych:
 - a) na pierwszej pozycji znaki alfanumeryczne, które stanowią kod identyfikujący podmiotu wydającego identyfikatory, przyznany na podstawie art. 3 ust. 4;

- b) ciąg alfanumeryczny, w przypadku którego ryzyko odgadnięcia jest znikome, a w każdym przypadku niższe niż jeden na dziesięć tysięcy („numer seryjny”);
 - c) numer identyfikacyjny zakładu (jak określono w art. 16), w którym miał miejsce proces pakowania zbiorczego;
 - d) na ostatniej pozycji znacznik czasu w formie ciągu ośmiu znaków numerycznych w formacie RRMDDhh, wskazujący datę i godzinę pakowania zbiorczego wyrobu.
2. Podmioty wydające identyfikatory są odpowiedzialne za wygenerowanie kodu składającego się z elementów wymienionych w ust. 1 lit. a), b) i c).
3. Podmioty gospodarcze dodają znacznik czasu, o którym mowa w ust. 1 lit. d), do kodu wygenerowanego przez podmiot wydający identyfikatory zgodnie z ust. 2.
4. Podmiot gospodarczy może uzupełnić niepowtarzalny identyfikator opakowania zbiorczego o dodatkowe informacje, pod warunkiem że maksymalna liczba znaków określona w ust. 1 nie zostanie przekroczona. Wszelkie tego rodzaju informacje mogą być zamieszczane wyłącznie po danych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 12

Link między poziomem jednostkowym a zbiorczym niepowtarzalnych identyfikatorów

1. Niepowtarzalny identyfikator opakowania zbiorczego pozwala zidentyfikować wykaz wszystkich niepowtarzalnych identyfikatorów zawartych w opakowaniu zbiorczym za pomocą linku do systemu repozytoriów dostępnego w formie elektronicznej.
2. W celu utworzenia linku, o którym mowa w ust. 1, producenci i importerzy przekazują do swojego repozytorium pierwotnego informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 2 pkt 3.2, we wskazanym tam formacie.
3. W celu utworzenia linku, o którym mowa w ust. 1, podmioty gospodarcze niebędące producentami ani importerami przekazują do repozytorium wtórnego za pośrednictwem routera informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 2 pkt 3.2, we wskazanym tam formacie.

Artykuł 13

Zamawianie i wydawanie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowań zbiorczych generowanych przez podmioty wydające identyfikatory

1. Podmioty gospodarcze zamawiające niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego na podstawie wniosku skierowanego do właściwego podmiotu wydającego identyfikatory wprowadzają takie wnioski w formie elektronicznej, zgodnie z art. 36.
2. Podmioty gospodarcze wprowadzające tego rodzaju wnioski przekazują informacje określone w załączniku II rozdział II sekcja 2 pkt 2.2, we wskazanym tam formacie.
3. Dla producentów i importerów podmiot wydający identyfikatory w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania tego wniosku i we wskazanej kolejności:
- a) generuje kod, o którym mowa w art. 11 ust. 2;
 - b) przekazuje kody wraz z informacjami, o których mowa w ust. 2, za pośrednictwem routera do repozytorium pierwotnego producenta lub importera składającego wniosek, zgodnie z art. 26; oraz
 - c) przekazuje kody drogą elektroniczną producentowi lub importerowi, który złożył wniosek.
4. Dla podmiotów gospodarczych niebędących producentami ani importerami podmiot wydający identyfikatory w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania tego wniosku i we wskazanej kolejności:
- a) generuje kod, o którym mowa w art. 11 ust. 2;
 - b) przekazuje kody wraz z informacjami, o których mowa w ust. 2, za pośrednictwem routera do repozytorium wtórnego, zgodnie z art. 26; oraz
 - c) przekazuje kody drogą elektroniczną podmiotom gospodarczym, które złożyły wniosek.

5. W terminie jednego dnia roboczego podmioty gospodarcze mogą anulować wniosek wysłany zgodnie z ust. 1 za pomocą wiadomości o anulowaniu zamówienia zgodnie ze szczegółowymi przepisami w załączniku II rozdział II sekcja 5 pkt 5, we wskazanym tam formacie.

6. Niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego wydane przez właściwe podmioty wydające identyfikatory nie mogą być ponownie wykorzystywane.

ROZDZIAŁ III

KODY IDENTYFIKACYJNE PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH, ZAKŁADÓW I MASZYN

Artykuł 14

Wniosek o kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego

1. Podmioty gospodarcze i operatorzy pierwszych punktów detalicznych składają wniosek o kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego do podmiotu wydającego identyfikatory właściwego dla każdego państwa członkowskiego, w którym prowadzą co najmniej jeden zakład. Importerzy składają wniosek o kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego do podmiotu wydającego identyfikatory właściwego dla każdego państwa członkowskiego, w którym wprowadzają swoje wyroby do obrotu.

2. Podmioty gospodarcze i operatorzy pierwszych punktów detalicznych wprowadzający wniosek na podstawie ust. 1 przekazują informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 1 pkt 1.1, we wskazanym tam formacie.

3. W przypadku operatorów pierwszych punktów detalicznych obowiązek ubiegania się o kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego może również zostać zrealizowany przez inny zarejestrowany podmiot gospodarczy. Taka rejestracja przez stronę trzecią odbywa się za zgodą operatora pierwszego punktu detalicznego. Strona trzecia informuje operatora pierwszego punktu detalicznego o wszystkich szczegółach dotyczących rejestracji, w tym przekazuje kod identyfikacyjny przydzielony podmiotowi gospodarczemu.

4. Podmioty gospodarcze i operatorzy pierwszych punktów detalicznych informują podmiot wydający identyfikatory o wszelkich kodach identyfikacyjnych, jakie zostały im przyznane przez inne podmioty wydające identyfikatory. Jeżeli informacja ta nie jest dostępna w chwili rejestracji, podmioty gospodarcze przekazują ją najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych od chwili otrzymania kodu identyfikacyjnego podmiotu gospodarczego przyznanego przez inny podmiot wydający identyfikatory.

5. O wszelkich zmianach dotyczących informacji przedstawionych w pierwotnym wniosku oraz wszelkich przypadkach zaprzestania działalności podmiotu gospodarczego odpowiednie podmioty gospodarcze niezwłocznie informują dany podmiot wydający identyfikatory, w formie wskazanej w załączniku II rozdział II sekcja 1 pkt 1.2 i 1.3.

Artykuł 15

Wydawanie i rejestrowanie kodów identyfikacyjnych podmiotu gospodarczego

1. Po otrzymaniu wniosku na podstawie art. 14 podmiot wydający identyfikatory generuje kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego składający się z następujących elementów danych, które umieszcza się w następującej kolejności:

- a) na pierwszej pozycji znaki alfanumeryczne, które stanowią kod identyfikujący podmiot wydającego identyfikatory, przyznany na podstawie art. 3 ust. 4; oraz
- b) na drugiej pozycji ciąg znaków alfanumerycznych, który jest niepowtarzalny w ramach puli kodów, jakimi dysponuje podmiot wydający identyfikatory.

2. W ciągu dwóch dni roboczych podmiot wydający identyfikatory przekazuje kod identyfikacyjny podmiotowi składającemu wniosek.

3. Wszystkie informacje przekazywane podmiotowi wydającemu identyfikatory zgodnie z art. 14 ust. 2 i odpowiadające im kody identyfikacyjne stanowią część rejestru. Właściwy podmiot wydający identyfikatory tworzy i aktualizuje ten rejestr oraz nim zarządza.

4. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą zgodnie z przepisami krajowymi wymagać, aby podmiot wydający identyfikatory dezaktywował kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego. W takich przypadkach państwo członkowskie powiadamia podmiot gospodarczy lub operatora pierwszego punktu detalicznego o dezaktywacji kodu i podaje powody jego dezaktywacji. Dezaktywacja kodu identyfikacyjnego podmiotu gospodarczego prowadzi do automatycznej dezaktywacji powiązanych z nim kodów identyfikacyjnych zakładów i maszyn.

5. Podmioty gospodarcze i operatorzy pierwszych punktów detalicznych informują się nawzajem o swoich odpowiednich kodach identyfikacyjnych podmiotu gospodarczego, aby umożliwić podmiotom gospodarczym rejestrowanie i przekazywanie informacji o transakcjach zgodnie z art. 33.

Artykuł 16

Wniosek o kod identyfikacyjny zakładu

1. Wszystkie zakłady, poczynając od miejsca produkcji do pierwszego punktu detalicznego, są identyfikowane przy pomocy kodu („kod identyfikacyjny zakładu”) wygenerowanego przez podmiot wydający identyfikatory właściwy dla terytorium, na którym znajduje się zakład.
2. Podmioty gospodarcze i operatorzy pierwszych punktów detalicznych wprowadzają do podmiotu wydającego identyfikatory wniosek o przyznanie kodu identyfikacyjnego zakładu, podając informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 1 pkt 1.4, we wskazanym tam formacie.
3. W przypadku pierwszych punktów detalicznych obowiązek złożenia wniosku o kod identyfikacyjny zakładu spoczywa na operatorze pierwszego punktu detalicznego. Obowiązek ten może również spełnić inny zarejestrowany podmiot gospodarczy, który może działać w imieniu operatora pierwszego punktu detalicznego. Rejestracja przez stronę trzecią odbywa się za zgodą operatora pierwszego punktu detalicznego. Strona trzecia informuje operatora pierwszego punktu detalicznego o wszystkich szczegółach dotyczących rejestracji, w tym przekazuje kod identyfikacyjny przydzielony zakładowi.
4. W przypadku zakładów produkcyjnych leżących poza Unią obowiązek złożenia wniosku o kod identyfikacyjny zakładu spoczywa na importerze, który posiada siedzibę na jej terytorium. Importer składa wniosek do któregośkolwiek podmiotu wydającego identyfikatory powołanego przez państwo członkowskie, w którym wprowadza swoje wyroby do obrotu. Rejestracja przez importera odbywa się za zgodą podmiotu odpowiedzialnego za zakład produkcyjny znajdujący się w państwie trzecim. Importer informuje podmiot gospodarczy odpowiedzialny za zakład produkcyjny znajdujący się w państwie trzecim o wszystkich szczegółach dotyczących rejestracji, w tym o przyznanym kodzie identyfikacyjnym zakładu.
5. O wszelkich zmianach dotyczących informacji przedstawionych w pierwotnym wniosku oraz wszelkich przypadkach zamknięcia zakładu podmiot gospodarczy niezwłocznie informuje dany podmiot wydający identyfikatory, w formie wskazanej w załączniku II rozdział II sekcja 1 pkt 1.5 i 1.6.

Artykuł 17

Wydawanie i rejestrowanie kodów identyfikacyjnych zakładu

1. Po otrzymaniu wniosku na podstawie art. 16 podmiot wydający identyfikatory generuje kod identyfikacyjny zakładu składający się z następujących elementów danych, które umieszcza się w następującej kolejności:
 - a) na pierwszej pozycji znaki alfanumeryczne, które stanowią kod identyfikujący podmiotu wydającego identyfikatory, przyznany na podstawie art. 3 ust. 4; oraz
 - b) na drugiej pozycji ciąg znaków alfanumerycznych, który jest niepowtarzalny w ramach puli kodów, jakimi dysponuje podmiot wydający identyfikatory.
2. W ciągu dwóch dni roboczych od chwili otrzymania wniosku podmiot wydający identyfikatory przekazuje kod identyfikacyjny podmiotowi składającemu wniosek.
3. Wszystkie informacje przekazywane podmiotowi wydającemu identyfikatory zgodnie z art. 16 ust. 2 i odpowiadające im kody identyfikacyjne stanowią część rejestru. Właściwy podmiot wydający identyfikatory tworzy i aktualizuje ten rejestr oraz nim zarządza.
4. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą wymagać, aby podmiot wydający identyfikatory dezaktywował kod identyfikacyjny zakładu. W takich przypadkach państwo członkowskie powiadamia podmiot gospodarczy lub operatora pierwszego punktu detalicznego o dezaktywacji kodu i podaje powody jego dezaktywacji. Dezaktywacja kodu identyfikacyjnego zakładu prowadzi do automatycznej dezaktywacji powiązanych z nim kodów identyfikacyjnych maszyn.

5. Podmioty gospodarcze i operatorzy pierwszych punktów detalicznych informują się nawzajem o swoich odpowiednich kodach identyfikacyjnych podmiotu gospodarczego, aby umożliwić podmiotom gospodarczym rejestrowanie i przekazywanie informacji o przemieszczeniach wyrobów zgodnie z art. 32.

Artykuł 18

Wniosek o kod identyfikacyjny maszyny

1. Każda maszyna jest identyfikowana przy pomocy kodu („kod identyfikacyjny maszyny”) wygenerowanego przez podmiot wydający identyfikatory właściwy dla terytorium, na którym znajduje się maszyna.
2. Producenci i importerzy wprowadzają do podmiotu wydającego identyfikatory wniosek o przyznanie kodu identyfikacyjnego maszyny, podając informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 1 pkt 1.7, we wskazanym tam formacie.
3. W przypadku maszyn znajdujących się w zakładach produkcyjnych leżących poza Unią obowiązek złożenia wniosku o kod identyfikacyjny maszyny spoczywa na importerze, który posiada siedzibę na jej terytorium. Importer składa wniosek do któregośkolwiek podmiotu wydającego identyfikatory powołanego przez państwo członkowskie, w którym wprowadza swoje wyroby do obrotu. Rejestracja przez importera odbywa się za zgodą podmiotu odpowiedzialnego za zakład produkcyjny znajdujący się w państwie trzecim. Importer informuje podmiot gospodarczy odpowiedzialny za zakład produkcyjny znajdujący się w państwie trzecim o wszystkich szczegółach dotyczących rejestracji, w tym o przyznanym kodzie identyfikacyjnym maszyny.
4. O wszelkich zmianach dotyczących informacji przedstawionych w pierwotnym wniosku oraz wszelkich przypadkach wycofania z użytku zarejestrowanych maszyn producent lub importer niezwłocznie informuje dany podmiot wydający identyfikatory, w formie wskazanej w załączniku II rozdział II sekcja 1 pkt 1.8 i 1.9.

Artykuł 19

Wydawanie i rejestrowanie kodów identyfikacyjnych maszyny

1. Po otrzymaniu wniosku na podstawie art. 18 podmiot wydający identyfikatory generuje kod identyfikacyjny maszyny składający się z następujących elementów danych, które umieszcza się w następującej kolejności:
 - a) na pierwszej pozycji znaki alfanumeryczne, które stanowią kod identyfikujący podmiotu wydającego identyfikatory, przyznany na podstawie art. 3 ust. 4; oraz
 - b) na drugiej pozycji ciąg znaków alfanumerycznych, który jest niepowtarzalny w ramach puli kodów, jakimi dysponuje podmiot wydający identyfikatory.
2. W ciągu dwóch dni roboczych podmiot wydający identyfikatory przekazuje kod identyfikacyjny podmiotowi składającemu wniosek.
3. Wszystkie informacje przekazywane podmiotowi wydającemu identyfikatory zgodnie z art. 18 ust. 2 i odpowiadające im kody identyfikacyjne stanowią część rejestru, który tworzy, aktualizuje i którym zarządza właściwy podmiot wydający identyfikatory.
4. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą wymagać, aby podmiot wydający identyfikatory dezaktywował kod identyfikacyjny maszyny. W takich przypadkach państwo członkowskie powiadamia producentów i importerów o dezaktywacji kodu i podaje powody jego dezaktywacji.

Artykuł 20

Przekazywanie plików prostych offline i rejestrów

1. Podmioty wydające identyfikatory sporządzają pliki proste offline i rejestry odnoszące się do informacji, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 16 ust. 2 i art. 18 ust. 2 wraz z wyjaśnieniami dotyczącymi ich struktury.
2. Rozmiar plików prostych offline nie może przekraczać 2 GB na jeden podmiot wydający identyfikatory. Każdy wiersz w pliku prostym zawiera jeden wpis, a pola oddzielone są przecinkami lub tabulatorami.

3. Podmioty wydające identyfikatory zapewniają, aby zaktualizowana kopia wszystkich plików offline, rejestrów i związane z nimi wyjaśnienia były przekazywane elektronicznie za pośrednictwem routera do repozytorium wtórnego.

4. Państwa członkowskie mogą dostosować ograniczenie wielkości plików offline, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem zarówno średniej wielkości dostępnej pamięci zainstalowanej na urządzeniach do weryfikacji służących do kontroli offline niepowtarzalnych identyfikatorów, jak i łącznej liczby podmiotów wydających identyfikatory.

ROZDZIAŁ IV

NOŚNIKI DANYCH

Artykuł 21

Nośniki niepowtarzalnych identyfikatorów

1. Niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego koduje się z zastosowaniem co najmniej jednego z niżej wymienionych nośników danych:

- a) kod kreskowy Data Matrix do odczytu optycznego z wykrywaniem i korektą błędów równymi lub wyższymi niż Data Matrix ECC200. Kody kreskowe spełniające wymogi normy ISO/IEC 16022:2006 uznaje się za zgodne z wymogami zapisanymi w niniejszej literze;
- b) kod QR do odczytu optycznego o zdolności odzyskiwania danych ok. 30 %. Kody kreskowe spełniające wymogi normy ISO/IEC 18004:2015 z korektą błędów na poziomie H uznaje się za zgodne z wymogami zapisanymi w niniejszej literze;
- c) kod DotCode do odczytu optycznego z wykrywaniem i korektą błędów równymi lub wyższymi niż w algorytmie systemu korekcji błędów Reeda-Solomona, z liczbą znaków kontrolnych (NC) równą trzem plus liczbie znaków danych (ND) podzielonej przez dwa ($NC = 3 + ND/2$). Kody kreskowe spełniające wymogi specyfikacji ISS DotCode Symbology Specification opublikowanych przez Association for Automatic Identification and Mobility („AIM”) (wersja 3.0, sierpień 2014 r.) uznaje się za zgodne z wymogami zapisanymi w niniejszej literze.

2. W przypadku niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego dostarczanych na nośnikach elektronicznych producenci i importerzy odpowiadają za kodowanie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego zgodnie z ust. 1.

3. W przypadku niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego dostarczanych na nośnikach fizycznych podmioty wydające identyfikatory odpowiadają za kodowanie kodów wygenerowanych na podstawie art. 8 ust. 2 zgodnie z ust. 1.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 producenci i importerzy mogą niezależnie od nośnika danych dodać znacznik czasu w formacie RRMDDhh czytelnym dla człowieka.

5. Podmioty gospodarcze kodują niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego z zastosowaniem co najmniej jednego z niżej wymienionych nośników danych:

- a) kod kreskowy Data Matrix do odczytu optycznego z wykrywaniem i korektą błędów równymi lub wyższymi niż Data Matrix ECC200. Kody kreskowe spełniające wymogi normy ISO/IEC 16022:2006 uznaje się za zgodne z wymogami zapisanymi w niniejszej literze;
- b) kod QR do odczytu optycznego o zdolności odzyskiwania danych ok. 30 %. Kody kreskowe spełniające wymogi normy ISO/IEC 18004:2015 z korektą błędów na poziomie H uznaje się za zgodne z wymogami zapisanymi w niniejszej literze;
- c) kod kreskowy Code 128 do odczytu optycznego z wykrywaniem błędów równym lub wyższym niż wykrywanie, które można uzyskać za pomocą algorytmu opartego na parzystości znaków parzyste/nieparzyste – słupek/spacja i na znaku kontrolnym. Kody kreskowe spełniające wymogi normy ISO/IEC 15417:2007 uznaje się za zgodne z wymogami zapisanymi w niniejszej literze.

6. W celu odróżnienia nośników danych, o których mowa w ust. 1 i 5, od innych nośników danych umieszczonych na opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych podmioty gospodarcze mogą zamieścić obok takich nośników danych oznaczenie „TTT”.

*Artykuł 22***Jakość optycznych nośników danych**

1. Podmioty gospodarcze zapewniają wysoki stopień czytelności optycznych nośników danych. Za spełniające wymogi niniejszego artykułu uznaje się optyczne nośniki danych, których jakość została oceniona co najmniej na 3,5 pkt zgodnie z normą ISO/IEC 15415:2011 w przypadku nośników dwuwymiarowych lub zgodnie z normą ISO/IEC 15416:2016 w przypadku symboli linearnych.
2. Podmioty gospodarcze zapewniają, by optyczne nośniki danych były możliwe do odczytania przez co najmniej pięć lat od chwili ich utworzenia.

*Artykuł 23***Kody przeznaczone do odczytu przez człowieka**

1. Podmioty gospodarcze zapewniają, by każdy nośnik danych zawierał kod czytelny dla człowieka, który umożliwia elektroniczny dostęp do informacji związanych z niepowtarzalnymi identyfikatorami przechowywanych w systemie repozytoriów.
2. O ile pozwalają na to rozmiary opakowania, kod czytelny dla człowieka jest umieszczany obok optycznego nośnika danych, na którym znajduje się niepowtarzalny identyfikator.

ROZDZIAŁ V

SYSTEM REPOZYTORIÓW*Artykuł 24***Składniki systemu repozytoriów**

1. System repozytoriów składa się z następujących podsystemów:
 - a) repozytoriów stworzonych do celu przechowywania danych dotyczących wyrobów tytoniowych poszczególnych producentów i importerów („repozytoria pierwotne”);
 - b) repozytorium zawierającego kopię wszystkich danych przechowywanych w systemie repozytoriów pierwotnych („repozytorium wtórne”);
 - c) usługi routingu („router”), którą tworzy i którą zarządza dostawca systemu repozytorium wtórnego.
2. Podsystemy, o których mowa w ust. 1, są ze sobą w pełni interoperacyjne, niezależnie od usługodawcy.

*Artykuł 25***Ogólna charakterystyka systemu repozytoriów**

1. System repozytoriów spełnia następujące warunki:
 - a) umożliwia integrację funkcjonalną systemu repozytoriów z systemem identyfikowalności, jak również nieprzerwaną wymianę danych elektronicznych między systemem repozytoriów a innymi odpowiednimi składnikami systemu identyfikowalności;
 - b) umożliwia elektroniczną identyfikację i weryfikację autentyczności wyrobów tytoniowych, na poziomie opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego, zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;
 - c) umożliwia automatyczną dezaktywację niepowtarzalnych identyfikatorów zgodnie z zasadami określonymi w art. 5;
 - d) zapewnia przyjmowanie i przechowywanie w formie elektronicznej informacji zarejestrowanych i wysłanych do repozytoriów przez podmioty gospodarcze i podmioty wydające identyfikatory, zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia;
 - e) zapewnia przechowywanie danych przez okres co najmniej pięciu lat od momentu, w którym dane zostały wprowadzone do systemu repozytoriów;
 - f) umożliwia automatyczne przysyłanie wiadomości o statusie do podmiotów gospodarczych, oraz na wniosek do państw członkowskich i Komisji, na przykład o tym, że rejestracja się powiodła, że wystąpił błąd lub nastąpiły zmiany w działaniach związanych z rejestracją, zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia;

- g) umożliwia automatyczne zatwierdzanie wiadomości otrzymanych od podmiotów gospodarczych, w tym odmowę przyjęcia nieprawidłowych lub niepełnych informacji, w szczególności zgłaszanie niezarejestrowanych lub powtarzających się identyfikatorów, dzięki czemu w systemie repozytoriów przechowywane są informacje dotyczące odrzuconych wiadomości;
 - h) zapewnia wymianę wiadomości między wszystkimi składnikami systemu, która odbywa się natychmiastowo, zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia, w szczególności ogólny czas reakcji systemu repozytoriów przy wysyłaniu potwierdzeń odbioru wiadomości, bez względu na szybkość połączenia internetowego użytkownika końcowego, nie powinien przekroczyć 60 sekund;
 - i) zapewnia stałą dostępność wszystkich składników i usług oraz miesięczny nieprzerwany czas działania na poziomie co najmniej 99,5 %, jak również wystarczające mechanizmy zabezpieczające;
 - j) jest chroniony przez procedury i systemy bezpieczeństwa zapewniające, aby dostęp do repozytoriów i pobieranie przechowywanych w nich danych były zarezerwowane dla osób upoważnionych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
 - k) jest dostępny dla właściwych organów państw członkowskich i Komisji. Krajowi administratorzy wyznaczeni przez państwa członkowskie i służby Komisji otrzymują prawa dostępu umożliwiające im tworzenie praw dostępu dla użytkowników repozytoriów, zarządzanie tymi prawami i ich anulowanie oraz inne związane z nimi działania określone w niniejszym rozdziale, za pośrednictwem graficznego interfejsu zarządzania użytkownikami. Graficzny interfejs służący do zarządzania użytkownikami spełnia wymogi określone w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014, w szczególności pod względem właściwych rozwiązań wielokrotnego użytku stanowiących elementy składowe w ramach części telekomunikacyjnej instrumentu „Łącząc Europę”. Krajowi administratorzy wyznaczeni przez państwa członkowskie mogą przyznawać prawa dostępu kolejnym użytkownikom, którzy im podlegają;
 - l) umożliwia państwom członkowskim i Komisji pobieranie pełnych lub wybranych zestawów danych przechowywanych w repozytorium;
 - m) zawiera pełny rejestr („ścieżka audytu”) wszystkich operacji dotyczących przechowywanych danych użytkowników wykonujących te operacje i charakteru tych operacji, w tym również historię dostępu użytkowników; ścieżka audytu jest tworzona, kiedy dane są po raz pierwszy przesyłane i niezależnie od jakichkolwiek dodatkowych wymogów krajowych jest przechowywana przez okres co najmniej pięciu lat.
2. Dane przechowywane w systemie repozytoriów wykorzystuje się wyłącznie do celów, o których mowa w dyrektywie 2014/40/UE i w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 26

Repozytoria pierwotne

1. Każdy producent i importer zapewnia ustanowienie repozytorium pierwotnego. W tym celu każdy producent i importer zawiera umowy z niezależnym dostawcą będącym stroną trzecią, zgodnie z wymaganiami umownymi określonymi w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/573 ⁽¹⁾. Wybór niezależnej strony trzeciej odbywa się zgodnie z zasadami proceduralnymi ustanowionymi w załączniku I część A.
2. W każdym repozytorium pierwotnym znajdują się wyłącznie informacje dotyczące wyrobów tytoniowych producenta lub importera, który zawarł z dostawcą umowę w sprawie repozytorium.
3. Za każdym razem, kiedy dane docierają do repozytorium pierwotnego na podstawie zgłoszonego zdarzenia lub z innego uzasadnionego powodu, są one natychmiast przesyłane do repozytorium wtórnego.
4. Przy przekazywaniu wszelkich odebranych danych do repozytorium wtórnego repozytoria pierwotne wykorzystują format danych i formy wymiany danych zdefiniowane przez repozytorium wtórne.
5. W repozytoriach pierwotnych dane przechowywane są zgodnie ze słownikiem wspólnych danych, dostępnym w repozytorium wtórnym.
6. Państwa członkowskie, Komisja i audytorzy zewnętrzni zatwierdzeni przez Komisję są w stanie przeprowadzać podstawowe wyszukiwania w odniesieniu do wszystkich danych przechowywanych w repozytorium pierwotnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/573 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie głównych elementów umów w sprawie przechowywania danych zawieranych w ramach systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Artykuł 27

Repozytorium wtórne

1. Ustanawia się jedno repozytorium wtórne zawierające kopię wszystkich danych zawartych w repozytoriach pierwotnych. Podmiot prowadzący repozytorium wtórne jest wybierany spośród dostawców repozytoriów pierwotnych zgodnie z procedurą określoną w załączniku I część B.
2. Repozytorium wtórne zawiera interfejsy użytkownika, graficzne i inne niż graficzne, umożliwiające państwom członkowskim i Komisji dostęp do danych przechowywanych w systemie repozytoriów i ich przeszukiwanie, za pomocą wszystkich powszechnie dostępnych funkcji przeszukiwania baz danych, w szczególności poprzez zdalne przeprowadzanie operacji, które wymieniono poniżej:
 - a) wyszukiwanie wszelkich informacji dotyczących jednego niepowtarzalnego identyfikatora lub większej ich liczby, w tym porównywanie oraz kontrolę krzyżową większej liczby niepowtarzalnych identyfikatorów oraz związanych z nimi informacji, zwłaszcza dotyczących ich lokalizacji w łańcuchu dostaw;
 - b) tworzenie wykazów i statystyk dotyczących między innymi zapasów produktów oraz danych dotyczących przichodów i rozchodów, związanych z jednym lub wieloma elementami zgłoszonych informacji wymienionych w polach danych w załączniku II;
 - c) identyfikacja wszystkich wyrobów tytoniowych, które zostały zgłoszone przez podmiot gospodarczy do systemu, w tym produktów zgłoszonych jako odzyskane, wycofane, skradzione, zaginione lub przeznaczone do zniszczenia.
3. Interfejsy użytkownika, o których mowa w ust. 2, umożliwiają każdemu państwu członkowskiemu i Komisji określenie indywidualnych zasad dotyczących:
 - a) automatycznych ostrzeżeń opartych na wyjątkach i konkretnych zdarzeniach, takich jak gwałtowne wahania lub nieprawidłowości w obrocie handlowym, próby wprowadzenia do systemu powtarzających się identyfikatorów, dezaktywacja identyfikatorów, o której mowa w art. 15 ust. 4, art. 17 ust. 4 i art. 19 ust. 4, lub jeżeli produkt wskazany przez operatora gospodarczego został skradziony lub zaginął;
 - b) otrzymywania okresowych sprawozdań na podstawie dowolnej kombinacji elementów zgłoszonych informacji wymienionych w polu danych w załączniku II.
4. Automatyczne ostrzeżenia i sprawozdania okresowe, o których mowa w ust. 3, przekazywane są na adresy odbiorców wskazane przez państwa członkowskie i Komisję, takie jak indywidualne adresy e-mail lub adresy protokołu internetowego (IP) należące do systemów zewnętrznych wykorzystywanych i zarządzanych przez organy krajowe lub Komisję.
5. Interfejsy użytkownika, o których mowa w ust. 2, umożliwiają państwom członkowskim i Komisji łączenie się na odległość z danymi przechowywanymi w systemie repozytoriów za pomocą wybranego przez nie oprogramowania analitycznego.
6. Interfejsy użytkownika, o których mowa w ust. 2, są dostępne w językach urzędowych Unii.
7. Ogólny czas reakcji repozytorium na jakiekolwiek zapytanie lub wyzwalcze ostrzeżeń, bez względu na szybkość połączenia internetowego użytkownika końcowego, powinien wynosić nie więcej niż 5 sekund dla danych przechowywanych przez okres krótszy niż 2 lata i nie więcej niż 10 sekund dla danych przechowywanych przez 2 lata lub więcej, w co najmniej 99 % wszystkich zapytań i automatycznych ostrzeżeń przewidzianych w ust. 2 i 3.
8. Ogólny czas pomiędzy momentem otrzymania danych dotyczących zdarzenia a ich udostępnieniem, za pośrednictwem interfejsu graficznego lub innego niż graficzny, w repozytoriach pierwotnych i wtórnych powinien wynosić nie więcej niż 60 sekund w co najmniej 99 % wszystkich przypadków związanych z transferem danych.
9. Repozytorium umożliwia otrzymywanie, przechowywanie i udostępnianie plików prostych offline do celów aktualizacji urządzeń służących do weryfikacji, stosowanych przez państwa członkowskie do dekodowania niepowtarzalnych identyfikatorów offline.
10. Dostawca repozytorium wtórnego ustanawia i obsługuje rejestr informacji przekazanych mu zgodnie z art. 20 ust. 3. Ewidencja informacji zapisanych w rejestrze przechowywana jest dopóty, dopóki system identyfikowalności jest operacyjny.
11. Państwa członkowskie i Komisja zachowują prawo do zawierania dodatkowych umów o gwarantowanym poziomie usług z dostawcą repozytorium wtórnego do celów zawierania z nim umów na dodatkowe usługi, które nie są przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. Dostawca repozytorium wtórnego może pobierać proporcjonalne opłaty za świadczenie takich dodatkowych usług.

12. Usługi gromadzenia i przechowywania danych w repozytoriach, świadczone na rzecz państw członkowskich i Komisji na podstawie niniejszego artykułu, spełniają wymogi określone w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014, w szczególności umożliwiając wykorzystanie rozwiązań wielokrotnego użytku stanowiących elementy składowe w ramach części telekomunikacyjnej instrumentu „Łącząc Europę”.

Artykuł 28

Koordinacja zadań dostawcy repozytorium wtórnego

1. Dostawca prowadzący repozytorium wtórne przekazuje dostawcom prowadzącym repozytoria pierwotne, podmiotom wydającym identyfikatory i podmiotom gospodarczym wykaz specyfikacji niezbędnych do wymiany danych z repozytorium wtórnym i routerem. Wszystkie specyfikacje oparte są na niezastrzeżonych i otwartych standardach.

Wykaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, przekazywany jest najpóźniej dwa miesiące po dniu, w którym został wybrany dostawca prowadzący repozytorium wtórne.

2. Na podstawie informacji wyszczególnionych w załączniku II dostawca prowadzący repozytorium wtórne ustanawia słownik wspólnych danych. Słownik wspólnych danych odnosi się do etykiet pól danych w formacie czytelnym dla człowieka. Słownik wspólnych danych jest przekazywany dostawcom prowadzącym repozytoria pierwotne najpóźniej dwa miesiące po dniu, w którym został wybrany dostawca prowadzący repozytorium wtórne.

3. Za każdym razem, gdy jest to niezbędne do zapewnienia skutecznego funkcjonowania systemu repozytoriów zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia, dostawca prowadzący repozytorium wtórne aktualizuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, oraz wspólny słownik danych, o którym mowa w ust. 2. Informacje o wszelkich tego rodzaju aktualizacjach są przekazywane dostawcom prowadzącym repozytoria pierwotne co najmniej dwa miesiące przed datą wprowadzenia aktualizacji do systemu.

Artykuł 29

Router

1. Dostawca repozytorium wtórnego instaluje i obsługuje router.

2. Wymiana danych między routerem a repozytoriami pierwotnymi i wtórnymi odbywa się z wykorzystaniem formatu danych i zasad wymiany danych zdefiniowanych przez router.

3. Wymiana danych między routerem a podmiotem wydającym identyfikatory odbywa się z wykorzystaniem formatu danych i zasad wymiany danych zdefiniowanych przez router.

4. Podmioty gospodarcze inne niż producenci i importerzy przesyłają informacje zarejestrowane zgodnie z art. 15 dyrektywy 2014/40/UE i zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do routera, który przekazuje je do repozytorium pierwotnego obsługującego producenta lub importera będącego właścicielem wyrobów tytoniowych, których dotyczą te informacje. Kopia tych danych jest niezwłocznie przekazywana do systemu repozytoriów wtórnych.

Artykuł 30

Koszty systemu repozytoriów

1. Wszystkie koszty związane z systemem repozytoriów, o którym mowa w art. 24 ust. 1, łącznie z tymi, które wynikają z jego utworzenia, eksploatacji i konserwacji, są pokrywane przez producentów i importerów wyrobów tytoniowych. Koszty te są sprawiedliwe, rozsądne oraz proporcjonalne:

a) do świadczonych usług; oraz

b) do liczby niepowtarzalnych identyfikatorów zamówionych w danym okresie.

2. Koszty – odpowiednio – ustanowienia, eksploatacji i konserwacji repozytorium wtórnego i routera są przenoszone na producentów i importerów wyrobów tytoniowych za pośrednictwem opłat pobieranych od nich przez dostawców repozytoriów pierwotnych.

*Artykuł 31***Termin ustanowienia systemu repozytoriów**

System repozytoriów zostaje ustanowiony i jest gotowy do celów testowania w terminie do dnia 20 marca 2019 r.

ROZDZIAŁ VI

REJESTROWANIE I PRZEKAZYWANIE INFORMACJI*Artykuł 32***Rejestrowanie i przekazywanie informacji na temat przemieszczeń wyrobów**

1. Aby umożliwić ustalenie rzeczywistej trasy transportu opakowań jednostkowych wytworzonych w Unii lub przywiezionych do Unii, podmioty gospodarcze rejestrują następujące zdarzenia:

- a) umieszczenie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego na opakowaniach jednostkowych;
- b) umieszczenie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego na opakowaniach zbiorczych;
- c) wysyłkę wyrobów tytoniowych z zakładu;
- d) przyjazd wyrobów tytoniowych do zakładu;
- e) przeładunek.

2. Producenci i importerzy przekazują informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 3 pkt 3.1–3.5, w formie wskazanej w tym załączniku, do repozytorium pierwotnego, z którym zawarli umowę. Wszystkie pozostałe podmioty gospodarcze przekazują informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 3 pkt 3.1–3.5, w formie wskazanej w tym załączniku, za pośrednictwem routera.

3. W przypadku podziału opakowań zbiorczych, oznaczonych zgodnie z art. 10 ust. 4, jeżeli podmiot gospodarczy zamierza ponownie wykorzystać niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego do jakichkolwiek przyszłych działań, producenci i importerzy przekazują informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 3 pkt 3.6, w formie wskazanej w tym załączniku, do repozytorium pierwotnego, z którym zawarli umowę. Wszystkie pozostałe podmioty gospodarcze przekazują informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 3 pkt 3.6, w formie wskazanej w tym załączniku, za pośrednictwem routera.

4. W przypadku dostaw do wielu pierwszych punktów detalicznych za pomocą samochodu dostawczego producenci i importerzy przekazują informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 3 pkt 3.7, w formie wskazanej w tym załączniku, do repozytorium pierwotnego, z którym zawarli umowę. Wszystkie pozostałe podmioty gospodarcze przekazują informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 3 pkt 3.7, w formie wskazanej w tym załączniku, za pośrednictwem routera.

5. W przypadku wysyłki i przeładunku jednostkowych lub zbiorczych opakowań wyrobów tytoniowych o łącznej masie poniżej 10 kg przeznaczonych na wywóz poza Unię, państwa członkowskie, w których znajduje się zakład wysyłki, mogą zezwolić, aby obowiązek rejestracji, o którym mowa w ust. 1 lit. c)–e), mógł zostać spełniony poprzez zapewnienie dostępu do stosowanego przez operatora logistycznego lub pocztowego własnego systemu śledzenia ruchu i pochodzenia.

6. Jeżeli po umieszczeniu niepowtarzalnego identyfikatora wyroby tytoniowe zostaną zniszczone lub ukradzione, podmioty gospodarcze niezwłocznie przekazują wniosek o dezaktywację zgodnie z zakresem i formatem określonym w załączniku II rozdział II sekcja 2 pkt 2.3.

7. Informacje dotyczące zdarzenia uznaje się za prawidłowo przekazane, jeżeli odbiór zostanie potwierdzony przez repozytorium pierwotne lub router. Potwierdzenie zawiera kod służący do odwołania wiadomości, którego podmiot gospodarczy ma użyć, jeżeli pierwotna wiadomość będzie musiała zostać anulowana.

*Artykuł 33***Zapisywanie i przekazywanie informacji o transakcjach**

1. Aby umożliwić określenie informacji o transakcjach, o których mowa w art. 15 ust. 2 lit. j) i k) dyrektywy 2014/40/UE, podmioty gospodarcze rejestrują następujące wydarzenia:

- a) wydanie numeru zamówienia;
- b) wystawienie faktury;
- c) otrzymanie płatności.

2. Producenci i importerzy przekazują informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 4, w formie wskazanej w tym załączniku, do repozytorium pierwotnego, z którym zawarli umowę. Wszystkie pozostałe podmioty gospodarcze przekazują informacje wymienione w załączniku II rozdział II sekcja 4, w formie wskazanej w tym załączniku, za pośrednictwem routera.
3. Odpowiedzialność za rejestrowanie i przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 2, spoczywa na sprzedawcy.
4. Informacje, o których mowa w ust. 2, uznaje się za prawidłowo przekazane, jeżeli odbiór zostanie potwierdzony przez repozytoria pierwotne lub router. Potwierdzenie zawiera kod służący do odwołania wiadomości, którego podmiot gospodarczy ma użyć, jeżeli pierwotna wiadomość będzie musiała zostać anulowana.

Artykuł 34

Harmonogram przekazywania wymaganych informacji

1. Podmioty gospodarcze przekazują informacje, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 32 ust. 3 i 4 oraz art. 33 ust. 1, w ciągu 3 godzin od danego zdarzenia. Informacje, o których mowa w art. 32, są przekazywane w kolejności odpowiadającej kolejności wystąpienia zdarzeń.
2. Do celów ust. 1 uznaje się, że zdarzenia, o których mowa w art. 33, wystąpiły w chwili, kiedy można je po raz pierwszy powiązać z odpowiednimi opakowaniami jednostkowymi.
3. Podmioty gospodarcze przekazują informacje dotyczące wysyłki wyrobów tytoniowych z zakładu i przeładunku, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. c) i e), w ciągu 24 godzin przed wystąpieniem danego zdarzenia.
4. W drodze odstępstwa od ust. 1 podmioty gospodarcze mogą przekazywać informacje, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a), b) i d), art. 32 ust. 3 i 4 oraz art. 33 ust. 1, w ciągu 24 godzin od wystąpienia danego zdarzenia, jeżeli podmioty te spełniają następujące warunki:
 - a) podmioty te, lub w stosownych przypadkach grupa przedsiębiorstw, do której one należą, w poprzednim roku kalendarzowym posługiwały się mniej niż 120 mln niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego na poziomie Unii;
 - b) są małymi lub średnimi przedsiębiorstwami w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE.
5. Ust. 1 stosuje się od dnia 20 maja 2028 r. Do tego czasu wszystkie podmioty gospodarcze mogą przekazywać informacje, o których mowa w ust. 1, w ciągu 24 godzin od danego zdarzenia.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 35

Niezależność

1. Podmioty wydające identyfikatory, dostawcy usług gromadzenia i przechowywania danych w repozytoriach i elementów uniemożliwiających naruszenie opakowania, a także w stosownych przypadkach ich podwykonawcy, są niezależni i wykonują swoje funkcje w sposób bezstronny.
2. Do celów ust. 1 stosuje się następujące kryteria w celu dokonania oceny niezależności:
 - a) niezależność od przemysłu tytoniowego pod względem formy prawnej, organizacji i podejmowania decyzji. Ocenia się w szczególności, czy przedsiębiorstwo lub grupa przedsiębiorstw nie znajduje się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą przemysłu tytoniowego, w tym poprzez udziały mniejszościowe;
 - b) niezależność od przemysłu tytoniowego pod względem finansowym, którą przyjmuje się, jeżeli przed objęciem swoich funkcji przez dane przedsiębiorstwo lub daną grupę przedsiębiorstw mniej niż 10 % ich rocznego ogólnowiatowego obrotu, bez podatku VAT i innych podatków pośrednich, pochodziło z towarów i usług dostarczanych branży tytoniowej w ciągu dwóch ubiegłych lat kalendarzowych, co można określić na podstawie najnowszych zatwierdzonych sprawozdań finansowych. Roczny ogólnowiatowy obrót za każdy późniejszy rok kalendarzowy, bez podatku VAT i innych podatków pośrednich, pochodzący z towarów i usług dostarczanych branży tytoniowej nie może przekraczać 20 %;

- c) brak konfliktu interesów w odniesieniu do przemysłu tytoniowego w przypadku osób odpowiedzialnych za zarządzanie przedsiębiorstwem lub grupą przedsiębiorstw, w tym członków zarządu lub organu zarządzającego w jakiegokolwiek innej postaci. W szczególności osoby te:
- 1) nie mogły w ciągu pięciu ubiegłych lat uczestniczyć w strukturach spółki przemysłu tytoniowego;
 - 2) działają niezależnie od jakichkolwiek względów natury majątkowej lub niemajątkowej związanych z przemysłem tytoniowym, do których zalicza się posiadanie akcji, udział w prywatnych programach emerytalnych lub posiadanie udziałów przez partnerów, małżonków, wstępnych lub zstępnych tych osób.
3. W przypadku gdy podmioty wydające identyfikatory, dostawcy usług gromadzenia i przechowywania danych w repozytoriach oraz dostawcy elementów uniemożliwiających naruszenie opakowania korzystają z usług podwykonawców, odpowiadają oni za zapewnienie spełnienia przez tych podwykonawców kryteriów niezależności określonych w ust. 2.
4. W celu spełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 3 ust. 8 lit. a) państwa członkowskie oraz Komisja mogą wymagać od podmiotów wydających identyfikatory, dostawców usług gromadzenia i przechowywania danych w repozytoriach oraz dostawców elementów uniemożliwiających naruszenie opakowania, w tym w stosownych przypadkach od ich podwykonawców, dostarczenia dokumentów niezbędnych do oceny spełnienia kryteriów określonych w ust. 2. Do takich dokumentów mogą zaliczać się coroczne deklaracje zgodności z kryteriami niezależności określonymi w ust. 2. Państwa członkowskie oraz Komisja mogą wymagać, aby coroczne deklaracje zawierały pełny wykaz usług świadczonych na rzecz przemysłu tytoniowego w ostatnim roku kalendarzowym, jak również indywidualne oświadczenia o niezależności finansowej od przemysłu tytoniowego złożone przez wszystkich członków kierownictwa niezależnego dostawcy.
5. O wszelkich zmianach w okolicznościach związanych z kryteriami, o których mowa w ust. 2, które to zmiany mogą mieć wpływ na niezależność podmiotów wydających identyfikatory, dostawców usług gromadzenia i przechowywania danych w repozytoriach i dostawców elementów uniemożliwiających naruszenie opakowania (w tym w stosownych przypadkach ich podwykonawców) i które utrzymują się przez dwa kolejne lata kalendarzowe, powiadamia się niezwłocznie właściwe państwa członkowskie i Komisję.
6. Jeżeli z informacji uzyskanych zgodnie z ust. 4 lub z powiadomienia, o którym mowa w ust. 5, wynika, że dostawcy usług gromadzenia i przechowywania danych w repozytoriach i dostawcy elementów uniemożliwiających naruszenie opakowania (w tym w stosownych przypadkach ich podwykonawcy) nie spełniają już wymogów określonych w ust. 2, wówczas w stosownym terminie, a najpóźniej do końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym otrzymano wspomniane informacje lub powiadomienie, państwa członkowskie i (w odniesieniu do dostawcy repozytorium wtórnego) Komisja stosują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia spełnienia kryteriów określonych w ust. 2.
7. Podmioty wydające identyfikatory, dostawcy usług gromadzenia i przechowywania danych w repozytoriach oraz dostawcy elementów uniemożliwiających naruszenie opakowania informują niezwłocznie właściwe państwa członkowskie i Komisję o wszelkich wystąpieniach zagrożeń lub o innych próbach wywierania bezprawnego nacisku, które mogą faktycznie lub potencjalnie podważać ich niezależność.
8. Organy publiczne lub przedsiębiorstwa prawa publicznego wraz z ich podwykonawcami uznaje się za niezależne od przemysłu tytoniowego.
9. Procedury regulujące wyznaczanie podmiotów wydających identyfikatory, dostawców usług gromadzenia i przechowywania danych w repozytoriach oraz dostawców urządzeń uniemożliwiających naruszenie opakowania oraz monitorowanie spełniania przez nich kryteriów niezależności określonych w ust. 2 podlegają okresowemu przeglądowi, którego dokonuje Komisja w celu oceny ich zgodności z wymogami określonymi w art. 15 dyrektywy 2014/40/UE oraz w niniejszym rozporządzeniu. Wnioski z tego przeglądu publikuje się i stanowią one część sprawozdania ze stosowania dyrektywy 2014/40/UE przewidzianego w art. 28 tej dyrektywy.

Artykuł 36

Bezpieczeństwo i interoperacyjność danych i łączności

1. Wymiana wszelkich informacji drogą elektroniczną, przewidziana w niniejszym rozporządzeniu, odbywa się przy wykorzystaniu bezpiecznych środków. Mające zastosowanie protokoły bezpieczeństwa i zasady dotyczące łączności oparte są na niezastrzeżonych i otwartych standardach. Są one ustalane przez:
- a) podmiot wydający identyfikatory w przypadku wymiany informacji między podmiotem wydającym identyfikatory a podmiotami gospodarczymi dokonującymi u niego rejestracji lub zamawiającymi niepowtarzalne identyfikatory;
 - b) dostawców repozytoriów pierwotnych w przypadku wymiany informacji między repozytoriami pierwotnymi a producentami lub importerami;

c) dostawcę repozytorium wtórnego w przypadku wymiany informacji między repozytorium wtórnym i routerem a:

- (i) podmiotami wydającymi identyfikatory;
- (ii) repozytoriami pierwotnymi; oraz
- (iii) podmiotami gospodarczymi korzystającymi z routera, czyli podmiotami innymi niż producenci i importerzy.

2. Za bezpieczeństwo i integralność przechowywanych danych odpowiadają dostawcy repozytoriów pierwotnych i wtórnych. Możliwość przenoszenia danych zabezpiecza się zgodnie ze słownikiem wspólnych danych przewidzianym w art. 28.

3. W przypadku każdego transferu danych za kompletność przekazywanych danych odpowiada strona wysyłająca. Aby strona wysyłająca mogła wypełnić ten obowiązek, strona otrzymująca potwierdza otrzymanie przekazanych danych, w tym wartości sumy kontrolnej rzeczywiście przekazanych danych lub innego mechanizmu umożliwiającego potwierdzenie integralności transferu, w szczególności jego kompletności.

Artykuł 37

Przepis przejściowy

1. Papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, które zostały wytworzone w Unii lub przywiezione do Unii przed dniem 20 maja 2019 r. i nie są oznaczone za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego zgodnie z art. 6, mogą pozostać w swobodnym obrocie do dnia 20 maja 2020 r. W odniesieniu do tych wyrobów tytoniowych, które są dopuszczone do pozostania w swobodnym obrocie, ale nie są oznaczone niepowtarzalnym identyfikatorem opakowania jednostkowego, obowiązki, o których mowa w rozdziale VI, nie mają zastosowania.

2. Wyroby tytoniowe inne niż papierosy i inne niż tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, które zostały wytworzone w Unii lub przywiezione do Unii przed dniem 20 maja 2024 r. i nie są oznaczone za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego zgodnie z art. 6, mogą pozostać w swobodnym obrocie do dnia 20 maja 2026 r. W odniesieniu do tych wyrobów tytoniowych, które są dopuszczone do pozostania w swobodnym obrocie, ale nie są oznaczone niepowtarzalnym identyfikatorem opakowania jednostkowego, obowiązki, o których mowa w rozdziale VI, nie mają zastosowania.

Artykuł 38

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PROCEDURA WYBORU BĘDĄCYCH STRONĄ TRZECIĄ, NIEZALEŻNYCH DOSTAWCÓW SYSTEMÓW REPOZYTORIÓW

CZĘŚĆ A

Poniższe procedury mają zastosowanie do wyboru niezależnego dostawcy będącego stroną trzecią, prowadzącego repozytorium pierwotne:

1. Każdy producent i importer papierosów i tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów zgłasza Komisji, nie później niż dwa miesiące od chwili wejścia w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/573:
 - a) tożsamość strony trzeciej, którą proponuje wyznaczyć jako podmiot prowadzący repozytorium pierwotne („proponowany dostawca”); oraz
 - b) projekt umowy w sprawie przechowywania danych zawierający kluczowe elementy określone w rozporządzeniu delegowanym, do zatwierdzenia przez Komisję.
2. Do powiadomienia załącza się:
 - a) pisemne oświadczenie dotyczące specjalistycznej wiedzy technicznej i operacyjnej, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/573;
 - b) pisemne oświadczenie dotyczące niezależności finansowej i prawnej, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/573; oraz
 - c) tabelę korelacji między klauzulami umownymi i wymogami określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/573.
3. Komisja podejmuje decyzję o zatwierdzeniu lub odrzuceniu proponowanego dostawcy oraz projektu umowy w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia oraz na podstawie oceny odpowiedniości proponowanego dostawcy, w szczególności jego niezależności i zdolności technicznych, o których mowa w art. 15 ust. 8 dyrektywy 2014/40/UE. W przypadku braku odpowiedzi ze strony Komisji we wspomnianym terminie uznaje się, że Komisja zatwierdziła dostawcę i projekt umowy.
4. W przypadku gdy Komisja nie zatwierdzi proponowanego dostawcy lub projektu umowy, lub jeżeli uzna, że w umowie nie uwzględniono kluczowych elementów określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/573, producent lub importer, którego to dotyczy, w ciągu miesiąca od otrzymania od Komisji powiadomienia w tej sprawie proponuje alternatywnego dostawcę lub dokonuje niezbędnych zmian w projekcie umowy, do rozważenia przez Komisję.
5. Po zatwierdzeniu proponowanego dostawcy i projektu umowy producenci i importerzy są zobowiązani, w terminie dwóch tygodni od zatwierdzenia, do przedstawienia w formie elektronicznej:
 - a) kopii umowy podpisanej przez obie strony; oraz
 - b) oświadczeń, które należy dostarczyć jako część umowy zgodnie z art. 4 i 8 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/573.
6. Producenci i importerzy wyrobów tytoniowych innych niż papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów przekazują Komisji, do dnia 31 grudnia 2022 r., tożsamość proponowanego dostawcy, projekt umowy o przechowywanie danych zawierający kluczowe elementy określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/573, do zatwierdzenia przez Komisję, oraz dodatkową dokumentację, o której mowa w pkt 2.
7. Dostawca wyznaczony do prowadzenia repozytorium pierwotnego włącza repozytorium do systemu identyfikowalności dopiero po zawarciu zatwierdzonej umowy.
8. Komisja publikuje wykaz zgłoszonych i zatwierdzonych stron trzecich na swojej stronie internetowej.
9. Wszelkie zmiany dotyczące kluczowych elementów umowy, jak określono w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/573, podlegają zatwierdzeniu przez Komisję. Wszelkie inne zmiany w umowie wymagają uprzedniego poinformowania Komisji.

CZĘŚĆ B

Poniższa procedura ma zastosowanie do wyboru niezależnej strony trzeciej obsługującej system repozytorium wtórnego:

1. Komisja wyznacza spośród dostawców repozytoriów pierwotnych, którzy zostali zatwierdzeni zgodnie z częścią A w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/573, dostawcę, którego zadaniem jest prowadzenie repozytorium wtórnego („operator repozytorium wtórnego”) w celu realizacji usług określonych w rozdziale V tego rozporządzenia.
2. Wyznaczenie operatora repozytorium wtórnego odbywa się w oparciu o ocenę obiektywnych kryteriów i ma miejsce nie później niż osiem miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/573.
3. Wynik wyznaczenia operatora repozytorium wtórnego jest publikowany na stronie internetowej Komisji.
4. Każdy dostawca repozytorium pierwotnego wyznaczony zgodnie z częścią A zawiera indywidualną umowę z dostawcą wyznaczonym do prowadzenia repozytorium wtórnego w celu realizacji usług określonych w rozdziale V niniejszego rozporządzenia.
5. Umowy są podpisywane i przedkładane Komisji w terminie jednego miesiąca od daty wyznaczenia.

CZĘŚĆ C

Poniższe wymogi mają zastosowanie w uzupełnieniu do procedur wyboru określonych w częściach A i B:

1. Jeżeli stosunek umowny między producentem i importerem a dostawcą repozytorium pierwotnego zostanie rozwiązany lub prawdopodobnie ma zostać rozwiązany przez którąkolwiek ze stron umowy, z jakiegokolwiek powodu, w tym z powodu nieprzestrzegania kryteriów niezależności określonych w art. 35, producent lub importer niezwłocznie informuje Komisję o rozwiązaniu lub prawdopodobnym rozwiązaniu umowy i, gdy tylko będą one znane, daje powiadomienia o rozwiązaniu umowy oraz dniu, w którym wypowiedzenie staje się skuteczne. Tak szybko, jak to możliwe, i nie później niż trzy miesiące przed datą rozwiązania obowiązującej umowy producent lub importer proponuje i zgłasza Komisji kandydaturę dostawcy zastępczego. Dostawca zastępczy jest wyznaczany zgodnie z pkt 2–7 w części A.
 2. W przypadku gdy operator repozytorium wtórnego powiadamia o swoim zamiarze zaprzestania prowadzenia tego repozytorium zgodnie z umowami zawartymi na podstawie pkt 4 części B, bezzwłocznie informuje o tym Komisję i podaje datę, z którą wypowiedzenie staje się skuteczne.
 3. W przypadku gdy sytuacja, o której mowa w pkt 1, dotyczy dostawcy, który został wyznaczony do prowadzenia repozytorium wtórnego, umowy na prowadzenie repozytorium wtórnego zawarte na podstawie pkt 4 części B są z kolei rozwiązywane przez strony.
 4. W przypadkach, o których mowa w pkt 2 i 3, Komisja wyznacza operatora zastępczego tak szybko, jak to możliwe, i nie później niż trzy miesiące przed datą rozwiązania obowiązującej umowy.
-

ZAŁĄCZNIK II

Podstawowe wiadomości przesyłane przez podmioty gospodarcze

Wiadomości wymagane do celów regulacyjnych muszą zawierać co najmniej pola danych wymienione w niniejszym załączniku. Zarówno podmioty wydające identyfikatory, jak i dostawcy repozytoriów danych (włącznie z routerem) mogą postanowić o rozszerzeniu treści wiadomości ze względów ściśle technicznych, aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych.

Wiadomości wymienione w niniejszym załączniku nie obejmują wiadomości odsyłanych podmiotom gospodarczym przez podmioty wydające identyfikatory i dostawców repozytoriów danych (włącznie z routerem), takich jak potwierdzenia odbioru.

Wszystkie wiadomości wygenerowane w ramach systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych muszą zawierać wskazanie podmiotu będącego autorem wiadomości i znacznik czasu z dokładnością do sekundy (zob. rodzaj danych: Time(L)). Podmioty wydające identyfikatory i dostawcy repozytoriów danych (włącznie z routerem) nadają każdej otrzymanej wiadomości znacznik czasu z dokładnością do sekundy.

ROZDZIAŁ I

OPISY PÓŁ

SEKCJA 1

Rodzaj danych

Rodzaj danych	Opis	Przykład
ARC	Administracyjny numer ewidencyjny (ARC) lub każdy kolejny kod przyjęty w ramach systemu przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS)	„15GB0123456789ABCDEF0”
aUI	Niepowtarzalny identyfikator opakowania zbiorczego zakodowany za pomocą: zbioru niezmienniczego określonego w normie ISO 646:1991 i składający się z czterech bloków: a) prefiksu podmiotu wydającego identyfikatory zgodnie z normą ISO 15459-2:2015, b) elementu serializacji w formacie ustalonym przez podmiot wydający identyfikatory, c) kodu identyfikacyjnego zakładu tytoniowego zgodnie z rodzajem danych: FID oraz d) znacznika czasu zgodnie z rodzajem danych: Time(s) albo zbioru niezmienniczego określonego w normie ISO 646:1991, tworzący kod ustrukturyzowany zgodnie z normą ISO 15459-1:2014 lub ISO 15459-4:2014 (lub ich najnowszym odpowiednikiem)	
Boolean	Wartość boolowska	— „0” (fałsz/blokująca) — „1” (prawda/zezwalająca)
Country	Nazwa państwa zakodowana za pomocą kodu alfa-2 zgodnie z normą ISO 3166-1:2013 (lub jej najnowszym odpowiednikiem)	„DE”
Currency	Nazwa waluty zakodowana zgodnie z normą ISO 4217:2015 (lub jej najnowszym odpowiednikiem)	„EUR”
Date	Data UTC (uniwersalny czas koordynowany) odpowiadająca następującemu formatowi: RRRR-MM-DD	„2019-05-20”
Decimal	Wartości liczbowe, dozwolony zapis dziesiętny	„1” lub „2.2” lub „3.33”

Rodzaj danych	Opis	Przykład
EOID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego odpowiadający formatowi ustalonym przez podmiot wydający identyfikatory, zakodowany za pomocą zbioru niezmienniczego określonego w normie ISO 646:1991	
FID	Kod identyfikacyjny zakładu tytoniowego odpowiadający formatowi ustalonym przez podmiot wydający identyfikatory, zakodowany za pomocą zbioru niezmienniczego określonego w normie ISO 646:1991	
Integer	Zaokrąglone wartości liczbowe, bez liczb dziesiętnych	„1” lub „22” lub „333”
MID	Kod identyfikacyjny maszyny odpowiadający formatowi ustalonym przez podmiot wydający identyfikatory, zakodowany za pomocą zbioru niezmienniczego określonego w normie ISO 646:1991	
MRN	Numer ewidencyjny operacji wywozowej (MRN) jest niepowtarzalnym celnym numerem rejestracyjnym. Zawiera 18 znaków i składa się z następujących elementów: a) ostatnich dwóch cyfr roku, w którym nastąpiło oficjalne przyjęcie operacji wywozowej (RR), b) nazwy państwa członkowskiego, do którego przesłano deklarację, zakodowanej za pomocą kodu alfa-2 zgodnie z normą ISO 3166-1:2013 (lub jej najnowszym odpowiednikiem), c) niepowtarzalnego identyfikatora wprowadzenia/przywozu w danym roku i państwie oraz d) cyfry kontrolnej.	„11IT9876AB88901235”
SEED	Numer akcyzowy składający się z: a) nazwy państwa zakodowanej za pomocą kodu alfa-2 zgodnie z normą ISO 3166-1:2013 (lub jej najnowszym odpowiednikiem) (np. „LU”) i b) jedenastu znaków alfanumerycznych, w razie potrzeby wypełnionych w lewą stronę za pomocą zer (np. „00000987ABC”).	„LU00000987ABC”
ITU	Indywidualny kod jednostki transportowej (np. SSCC) wygenerowany zgodnie z normą ISO 15459-1:2014 (lub jej najnowszym odpowiednikiem)	„001234560000000018”
Text	Wartości alfanumeryczne zakodowane zgodnie z normą ISO 8859-15:1999	„abcde12345”
Time(L)	UTC (uniwersalny czas koordynowany) w następującym formacie: RRRR-MM-DDThh:mm:ssZ	„2019-07-16T19:20:30Z”
Time(s)	UTC (uniwersalny czas koordynowany) w następującym formacie: RRMDDdh	„19071619”
TPID	Identyfikator wyrobu tytoniowego (TP-ID) – identyfikator numeryczny stosowany w systemie EU-CEG w formacie: NNNNN-NN-NNNN	„02565-16-00230”
PN	Numer wyrobu – identyfikator numeryczny stosowany w systemie EU-CEG w celu identyfikacji postaci wyrobu (np. GTIN (globalny handlowy numer identyfikacyjny) wyrobu)	„00012345600012”
upUI(L)	Niepowtarzalny identyfikator opakowania jednostkowego zakodowany za pomocą zbioru niezmienniczego określonego w normie ISO 646:1991 i składający się z trzech bloków: a) prefiksu podmiotu wydającego identyfikatory zgodnie z normą ISO 15459-2:2015, b) bloku środkowego w formacie ustalonym przez podmiot wydający identyfikatory oraz c) znacznika czasu zgodnie z rodzajem danych: Time(s)	

Rodzaj danych	Opis	Przykład
upUI(s)	Niepowtarzalny identyfikator opakowania jednostkowego zakodowany za pomocą zbioru niezmienniczego określonego w normie ISO 646:1991 i składający się z dwóch bloków: a) prefiksu podmiotu wydającego identyfikatory zgodnie z normą ISO 15459-2:2015 oraz b) elementu serializacji w formacie ustalonym przez podmiot wydający identyfikatory (tj. niepowtarzalnego identyfikatora uwidocznionego na opakowaniach jednostkowych w formacie czytelnym dla człowieka)	
Year	Rok UTC (uniwersalny czas koordynowany) w następującym formacie: RRRR	„2024”

SEKCJA 2

Rodzaj kardynalności

Rodzaj	Opis
Prosta (S)	Jedna wartość
Wielokrotna (M)	Wiele wartości

SEKCJA 3

Rodzaj pierwszeństwa

Rodzaj	Opis
Obowiązkowe (M)	Zmienna musi zostać uzupełniona, aby można było z powodzeniem przesłać wiadomość
Fakultatywne (O)	Zmienna dotyczy pól uzupełniających, których wypełnienie jest fakultatywne

ROZDZIAŁ II

WIADOMOŚCI

SEKCJA 1

Kody identyfikacyjne podmiotów gospodarczych, zakładów i maszyn**1.1. Wniosek o kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego**

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	1-1
	EO_Name1	Oficjalna nazwa podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	EO_Name2	Alternatywna lub skrócona nazwa podmiotu gospodarczego	Text	S	O	
	EO_Address	Adres podmiotu gospodarczego – nazwa ulicy, numer budynku, kod pocztowy, miejscowość	Text	S	M	
	EO_CountryReg	Państwo rejestracji podmiotu gospodarczego	Country	S	M	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	EO_Email	Adres e-mail podmiotu gospodarczego wykorzystywany do informowania o procesie rejestracji, w tym o późniejszych zmianach, oraz do innej wymaganej korespondencji	Text	S	M	
	VAT_R	Wskazanie statusu rejestracji VAT	Boolean	S	M	0 – Brak rejestracji VAT 1 – Istnieje numer VAT
	VAT_N	Numer VAT podmiotu gospodarczego	Text	S	M, jeżeli VAT_R = 1	
	TAX_N	Numer identyfikacji podatkowej podmiotu gospodarczego	Text	S	M, jeżeli VAT_R = 0	
	EO_ExciseNumber1	Wskazanie, czy podmiot gospodarczy posiada numer akcyzowy wydany przez właściwy organ w celu identyfikacji osób/pomieszczeń	Boolean	S	M	0 – Brak numeru SEED 1 – Istnieje numer SEED
	EO_ExciseNumber2	Numer akcyzowy podmiotu gospodarczego wydany przez właściwy organ w celu identyfikacji osób/pomieszczeń	SEED	S	M, jeżeli EO_ExciseNumber1 = 1	
	OtherEOID_R	Wskazanie, czy inny podmiot wydający identyfikatory przydzielił identyfikator podmiotowi gospodarczemu	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	OtherEOID_N	Kody identyfikacyjne podmiotu gospodarczego przydzielone przez inne podmioty wydające identyfikatory	EOID	M	M, jeżeli OtherEOID_R = 1	
	Reg_3RD	Wskazanie, czy rejestracja jest dokonywana w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Reg_EOID	Identyfikator podmiotu gospodarczego, który działa w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	EOID	S	M, jeżeli Reg_3RD = 1	

1.2. Korekta informacji dotyczących kodu identyfikacyjnego podmiotu gospodarczego

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynałność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	1-2
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	EO_CODE	Kod potwierdzający podmiotu gospodarczego przekazywany w odpowiedzi na rejestrację podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	EO_Name1	Oficjalna nazwa podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	EO_Name2	Alternatywna lub skrócona nazwa podmiotu gospodarczego	Text	S	O	
	EO_Address	Adres podmiotu gospodarczego – nazwa ulicy, kod pocztowy i miejscowość	Text	S	M	
	EO_CountryReg	Państwo rejestracji podmiotu gospodarczego	Country	S	M	
	EO_Email	Adres e-mail podmiotu gospodarczego wykorzystywany do informowania o procesie rejestracji, w tym o późniejszych zmianach	Text	S	M	
	VAT_R	Wskazanie statusu rejestracji VAT	Boolean	S	M	0 – Brak rejestracji VAT 1 – Istnieje numer VAT
	VAT_N	Numer VAT podmiotu gospodarczego	Text	S	M, jeżeli VAT_R = 1	
	TAX_N	Numer identyfikacji podatkowej podmiotu gospodarczego	Text	S	M, jeżeli VAT_R = 0	
	EO_ExciseNumber1	Wskazanie, czy podmiot gospodarczy posiada numer akcyzowy wydany przez właściwy organ w celu identyfikacji osób/pomieszczeń	Boolean	S	M	0 – Brak numeru SEED 1 – Istnieje numer SEED
	EO_ExciseNumber2	Numer akcyzowy podmiotu gospodarczego wydany przez właściwy organ w celu identyfikacji osób/pomieszczeń	SEED	S	M, jeżeli EO_ExciseNumber1 = 1	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	OtherEOID_R	Wskazanie, czy inny podmiot wydający identyfikatory przydzielił identyfikator podmiotowi gospodarczemu	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	OtherEOID_N	Kody identyfikacyjne podmiotu gospodarczego przydzielone przez inne podmioty wydające identyfikatory	EOID	M	M, jeżeli OtherEOID_R = 1	
	Reg_3RD	Wskazanie, czy rejestracja jest dokonywana w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Reg_EOID	Identyfikator podmiotu gospodarczego, który działa w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	EOID	S	M, jeżeli Reg_3RD = 1	

1.3. Wyrejestrowanie kodu identyfikacyjnego podmiotu gospodarczego

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	1-3
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	EO_CODE	Kod potwierdzający podmiotu gospodarczego przekazywany w odpowiedzi na rejestrację podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	Reg_3RD	Wskazanie, czy rejestracja jest dokonywana w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Reg_EOID	Identyfikator podmiotu gospodarczego, który działa w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	EOID	S	M, jeżeli Reg_3RD = 1	

1.4. Wniosek o kod identyfikacyjny zakładu

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	1-4
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	EO_CODE	Kod potwierdzający podmiotu gospodarczego przekazywany w odpowiedzi na rejestrację podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	F_Address	Adres zakładu – nazwa ulicy, numer budynku, kod pocztowy i miejscowość	Text	S	M	
	F_Country	Państwo zakładu	Country	S	M	
	F_Type	Rodzaj zakładu	Integer	S	M	1 – miejsce produkcji z magazynem 2 – niezależny magazyn 3 – punkt detaliczny 4 – inny
	F_Type_Other	Opis innego zakładu	Text	S	M, jeżeli F_Type = 4	
	F_Status	Wskazanie, czy część zakładu ma status składu podatkowego (akcy-zowego)	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	F_ExciseNumber1	Wskazanie, czy zakład posiada numer akcyzowy wydany przez właściwy organ w celu identyfikacji osób/pomieszczeń	Boolean	S	M	0 – Brak numeru SEED 1 – Istnieje numer SEED
	F_ExciseNumber2	Numer akcyzowy zakładu wydany przez właściwy organ w celu identyfikacji osób/pomieszczeń	SEED	S	M, jeżeli F_ExciseNumber1 = 1	
	OtherFID_R	Wskazanie, czy inny podmiot wydający identyfikatory przydzielił identyfikator zakładowi	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak (możliwe wyłącznie w przypadku zakładów spoza UE)
	OtherFID_N	Kody identyfikacyjne zakładu przydzielone przez inne podmioty wydające identyfikatory	FID	M	M, jeżeli OtherFID_R = 1	
	Reg_3RD	Wskazanie, czy rejestracja jest dokonywana w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niez zaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak (możliwe wyłącznie jeżeli F_Type = 3)

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Reg_EOID	Identyfikator podmiotu gospodarczego, który działa w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	EOID	S	M, jeżeli Reg_3RD = 1	

1.5. Korekta informacji dotyczących kodu identyfikacyjnego zakładu

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	1-5
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	EO_CODE	Kod potwierdzający podmiotu gospodarczego przekazywany w odpowiedzi na rejestrację podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu	FID	S	M	
	F_Address	Adres zakładu – nazwa ulicy, kod pocztowy i miejscowość	Text	S	M	
	F_Country	Państwo zakładu	Country	S	M	
	F_Type	Rodzaj zakładu	Integer	S	M	1 – miejsce produkcji z magazynem 2 – niezależny magazyn 3 – punkt detaliczny 4 – inny
	F_Type_Other	Opis innego zakładu	Text	S	M, jeżeli F_Type = 4	
	F_Status	Wskazanie, czy część zakładu ma status składu podatkowego (akcyzowego)	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	F_ExciseNumber1	Wskazanie, czy zakład posiada numer akcyzowy wydany przez właściwy organ w celu identyfikacji osób/pomieszczeń	Boolean	S	M	0 – Brak numeru SEED 1 – Istnieje numer SEED
	F_ExciseNumber2	Numer akcyzowy zakładu wydany przez właściwy organ w celu identyfikacji osób/pomieszczeń	SEED	S	M, jeżeli F_ExciseNumber1 = 1	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	OtherFID_R	Wskazanie, czy inny podmiot wydający identyfikatory przydzielił identyfikator zakładowi	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak (możliwe wyłącznie w przypadku zakładów spoza UE)
	OtherFID_N	Kody identyfikacyjne zakładu przydzielone przez inne podmioty wydające identyfikatory	FID	M	M, jeżeli OtherFID_R = 1	
	Reg_3RD	Wskazanie, czy rejestracja jest dokonywana w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak (możliwe wyłącznie jeżeli F_Type = 3)
	Reg_EOID	Identyfikator podmiotu gospodarczego, który działa w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	EOID	S	M, jeżeli Reg_3RD = 1	

1.6. Wyrejestrowanie kodu identyfikacyjnego zakładu

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	1-6
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	EO_CODE	Kod potwierdzający podmiotu gospodarczego przekazywany w odpowiedzi na rejestrację podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu	FID	S	M	
	Reg_3RD	Wskazanie, czy wyrejestrowanie jest dokonywane w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Reg_EOID	Identyfikator podmiotu gospodarczego, który działa w imieniu operatora punktu sprzedaży detalicznej niezaangażowanego w inny sposób w obrót wyrobami tytoniowymi	EOID	S	M, jeżeli Reg_3RD = 1	

1.7. Wniosek o kod identyfikacyjny maszyny

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynałność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	1-7
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	EO_CODE	Kod potwierdzający podmiotu gospodarczego przekazywany w odpowiedzi na rejestrację podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu	FID	S	M	
	M_Producer	Producent maszyny	Text	S	M	
	M_Model	Model maszyny	Text	S	M	
	M_Number	Numer seryjny maszyny	Text	S	M	
	M_Capacity	Maksymalna moc produkcyjna w 24-godzinny cykl produkcji wyrażona w opakowaniach jednostkowych	Integer	S	M	

1.8. Korekta informacji dotyczących kodu identyfikacyjnego maszyny

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynałność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	1-8
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	EO_CODE	Kod potwierdzający podmiotu gospodarczego przekazywany w odpowiedzi na rejestrację podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu	FID	S	M	
	M_ID	Kod identyfikacyjny maszyny	MID	S	M	
	M_Producer	Producent maszyny	Text	S	M	
	M_Model	Model maszyny	Text	S	M	
	M_Number	Numer seryjny maszyny	Text	S	M	
	M_Capacity	Maksymalna moc produkcyjna w 24-godzinny cykl produkcji wyrażona w opakowaniach jednostkowych	Integer	S	M	

1.9. Wyrejestrowanie kodu identyfikacyjnego maszyny

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	1-9
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	EO_CODE	Kod potwierdzający podmiotu gospodarczego przekazywany w odpowiedzi na rejestrację podmiotu gospodarczego	Text	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu	FID	S	M	
	M_ID	Kod identyfikacyjny maszyny	MID	S	M	

SEKCJA 2

Niepowtarzalne identyfikatory

2.1. Wniosek o niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	2-1
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego składającego wniosek (producenta unijnego albo importera unijnego)	EOID	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu	FID	S	M	
	Process_Type	Wskazanie, czy w procesie produkcji używa się maszyn	Boolean	S	M	0 – Nie (wyłącznie w przypadku wyrobów produkowanych w pełni ręcznie) 1 – Tak
	M_ID	Kod identyfikacyjny maszyny	MID	S	M, jeżeli Process_Type = 1	
	P_Type	Rodzaj wyrobu tytoniowego	Integer	S	M	1 – Papieros 2 – Cygaro 3 – Cygaretki 4 – Tytoń do samodzielnego skręcania papierosów 5 – Tytoń fajkowy 6 – Tytoń do fajki wodnej 7 – Tytoń do stosowania doustnego 8 – Tytoń do nosa 9 – Tytoń do żucia 10 – Nowatorski wyrób tytoniowy 11 – Inny (wyrób wprowadzony obrotu przed dniem 19 maja 2014 r., nieobjęty kategoriami 1–9)

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	P_OtherType	Opis innego rodzaju wyrobu tytoniowego	Text	S	M, jeżeli P_Type = 11	
	P_CN	Kod Nomenklatury scalonej (CN)	Text	S	O	
	P_Brand	Marka wyrobu tytoniowego	Text	S	M	
	P_weight	Średnia masa brutto opakowania jednostkowego, łącznie z samym opakowaniem, w gramach z dokładnością do 0,1 grama	Decimal	S	M	
	TP_ID	Identyfikator wyrobu tytoniowego stosowany w systemie EU-CEG	TPID	S	M, jeżeli Intended_Market to państwo UE	
	TP_PN	Numer wyrobu tytoniowego stosowany w systemie EU-CEG	PN	S	M, jeżeli Intended_Market to państwo UE	
	Intended_Market	Docelowe państwo sprzedaży detalicznej	Country	S	M	
	Intended_Route1	Wskazanie, czy wyrób ma przekraczać granice państw w transporcie lądowym/wodnym/lotniczym	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Intended_Route2	Pierwsze państwo, do którego wyrób dociera w transporcie lądowym/wodnym/lotniczym po opuszczeniu państwa członkowskiego producenta lub państwa członkowskiego przywozu, ustalone na podstawie punktu kontrolnego odpowiednio na granicy lądowej, w następnym porcie morskim lub w następnym porcie lotniczym	Country	S	M, jeżeli Intended_Route1 = 1	
	Import	Wskazanie, czy wyrób jest przedmiotem przywozu do UE	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Req_Quantity	Wnioskowana liczba niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego	Integer	S	M	

2.2. Wniosek o niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	2-2
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego składającego wniosek	EOID	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu	FID	S	M	
	Req_Quantity	Wnioskowana liczba niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego	Integer	S	M	

2.3. Wniosek o dezaktywację niepowtarzalnych identyfikatorów

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	2-3
	EO_ID	Kod identyfikacyjny podmiotu gospodarczego składającego wniosek	EOID	S	M	
	Deact_Type	Dezaktywacja niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego lub opakowania zbiorczego	Integer	S	M	1 – Niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego 2 – Niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego
	Deact_Reason1	Wskazanie przyczyny dezaktywacji	Integer	S	M	1 – Wyrób zniszczony 2 – Wyrób skradziony 3 – Niepowtarzalny identyfikator zniszczony 4 – Niepowtarzalny identyfikator skradziony 5 – Niepowtarzalny identyfikator niewykorzystany 6 – Inna
	Deact_Reason2	Opis innej przyczyny	Text	S	M, jeżeli Deact_Reason1 = 6	
	Deact_Reason3	Dodatkowy opis przyczyny	Text	S	O	
	Deact_upUI	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego, które mają zostać zdezaktywowane	upUI(s)	M	M, jeżeli Deact_Type = 1	
	Deact_aUI	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego, które mają zostać zdezaktywowane	aUI	M	M, jeżeli Deact_Type = 2	

SEKCJA 3

Rejestrowanie i przekazywanie informacji na temat przemieszczeń wyrobów

3.1. Umieszczenie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego na opakowaniach jednostkowych

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	3-1
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu	FID	S	M	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	upUI_1	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego, które mają zostać zarejestrowane (pełna długość)	upUI(L)	M	M	
	upUI_2	Wykaz odpowiadających niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego, które mają zostać zarejestrowane (widocznych w formacie czytelnym dla człowieka), wskazanych w tym samym porządku jak upUI_1	upUI(s)	M	M	
	upUI_comment	Uwagi podmiotu zgłaszającego	Text	S	O	

3.2. Umieszczenie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego na opakowaniach zbiorczych

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	3-2
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu	FID	S	M	
	Event_Time	Czas wystąpienia zdarzenia	Time(s)	S	M	
	aUI	Niepowtarzalny identyfikator opakowania zbiorczego	aUI	S	M	
	Aggregation_Type	Identyfikacja rodzaju zgrupowania	Integer	S	M	1 – zgrupowanie wyłącznie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego 2 – zgrupowanie wyłącznie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego 3 – zgrupowanie niepowtarzalnych identyfikatorów zarówno opakowania jednostkowego, jak i opakowania zbiorczego
	Aggregated_UIs1	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego podlegających zgrupowaniu	upUI(L)	M	M, jeżeli Aggregation_Type = 1 lub 3	
	Aggregated_UIs2	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego podlegających dalszemu zgrupowaniu	aUI	M	M, jeżeli Aggregation_Type = 2 lub 3	
	aUI_comment	Uwagi podmiotu zgłaszającego	Text	S	O	

3.3. Wysyłka wyrobów tytoniowych z zakładu

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynałność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	3-3
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	Event_Time	Planowany czas wystąpienia zdarzenia	Time(s)	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu wysyłki	FID	S	M	
	Destination_ID1	Wskazanie rodzaju miejsca przeznaczenia: jeżeli zakład przeznaczenia znajduje się na terytorium UE i jeżeli jest to dostawa do automatu sprzedającego (VM) lub za pomocą samochodu dostawczego (VV) dostarczającego do wielu punktów detalicznych ilości, które nie zostały ustalone przed wykonaniem dostawy	Integer	S	M	1 – Miejsce przeznaczenia poza UE 2 – Miejsce przeznaczenia w UE, inne niż VM – dostawa ustalonych ilości 3 – Automat(y) sprzedający(-e) (VM) w UE 4 – Miejsce przeznaczenia w UE, inne niż VM – dostawa za pomocą VV
	Destination_ID2	Kod identyfikacyjny zakładu przeznaczenia	FID	S	M, jeżeli Destination_ID1 = 2	
	Destination_ID3	Kod(y) identyfikacyjny(-e) zakładu przeznaczenia – może to być wiele automatów sprzedających	FID	M	M, jeżeli Destination_ID1 = 3	
	Destination_ID4	Kod(y) identyfikacyjny(-e) zakładu przeznaczenia	FID	M	M, jeżeli Destination_ID1 = 4	
	Destination_ID5	Pełny adres zakładu przeznaczenia: ulica, numer budynku, kod pocztowy, miejscowość	Text	S	M, jeżeli Destination_ID1 = 1	
	Transport_mode	Rodzaj transportu, za pomocą którego wyrób opuszcza zakład, zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 684/2009, załącznik II, wykaz kodów 7	Integer	S	M	0 – Inny 1 – Transport morski 2 – Transport kolejowy 3 – Transport drogowy 4 – Transport lotniczy 5 – Przesyłka pocztowa 6 – Stałe instalacje przesyłowe 7 – Transport wodny śródlądowy

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Transport_vehicle	Identyfikacja pojazdu (tj. tablice rejestracyjne, numer pociągu, numer samolotu/lotu, nazwa statku lub inny sposób identyfikacji)	Text	S	M	„n/a” jest dozwoloną wartością, jeżeli Transport_mode = 0, a przemieszczenie wyrobu odbywa się pomiędzy sąsiadującymi zakładami i wyrób jest dostarczany ręcznie
	Transport_cont1	Wskazanie, czy transport odbywa się w kontenerach i z użyciem indywidualnego kodu jednostki transportowej (np. SSCC)	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Transport_cont2	Indywidualny kod jednostki transportowej nadany kontenerowi	ITU	S	M, jeżeli Transport_cont1 = 1	
	Transport_s1	Wskazanie, czy wysyłka odbywa się z udziałem operatora logistycznego/pocztowego, który stosuje własny system identyfikacji i śledzenia zaakceptowany przez państwo członkowskie zakładu wysyłki. Dotyczy wyłącznie niewielkich ilości wyrobów tytoniowych (masa netto wysyłanych wyrobów poniżej 10 kg) przeznaczonych na wywóz do państw trzecich	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Transport_s2	Numer identyfikacyjny przesyłki nadany przez operatora logistycznego	Text	S	M, jeżeli Transport_s1 = 1	
	EMCS	Wysyłka w ramach systemu przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS)	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	EMCS_ARC	Administracyjny numer ewidencyjny (ARC)	ARC	S	M, jeżeli EMCS = 1	
	SAAD	Wysyłka z uproszczonym dokumentem towarzyszącym, zob.: rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3649/92	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	SAAD_number	Numer referencyjny deklaracji lub autoryzacji, który musi zostać nadany przez właściwy organ w państwie członkowskim przeznaczenia przed rozpoczęciem przemieszczania	Text	S	M, jeżeli SAAD = 1	
	Exp_Declaration	Wskazanie, czy urząd celny wydał numer ewidencyjny operacji wywozowej (MRN)	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Exp_DeclarationNumber	Numer ewidencyjny operacji wywozowej (MRN)	MRN	S	M, jeżeli Exp_Declaration = 1	
	UI_Type	Identyfikacja rodzajów niepowtarzalnych identyfikatorów w wysyłce (zarejestrowanych na najwyższym poziomie dostępnego zgrupowania)	Integer	S	M	1 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego 2 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego 3 – niepowtarzalne identyfikatory zarówno opakowania jednostkowego, jak i opakowania zbiorczego
	upUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego podlegających wysyłce	upUI(L)	M	M, jeżeli UI_Type = 1 lub 3	
	aUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego podlegających wysyłce	aUI	M	M, jeżeli UI_Type = 2 lub 3	
	Dispatch_comment	Uwagi podmiotu zgłaszającego	Text	S	O	

3.4. Przyjazd wyrobów tytoniowych do zakładu

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	3-4
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu, do którego przybyły wyroby	FID	S	M	
	Event_Time	Czas wystąpienia zdarzenia	Time(s)	S	M	
	Product_Return	Wskazanie, czy przybywające wyroby stanowią zwrot w wyniku całkowitego lub częściowego niewykonania dostawy	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	UI_Type	Identyfikacja otrzymanych rodzajów niepowtarzalnych identyfikatorów (zarejestrowanych na najwyższym poziomie dostępnego zgrupowania)	Integer	S	M	1 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego 2 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego 3 – niepowtarzalne identyfikatory zarówno opakowania jednostkowego, jak i opakowania zbiorczego

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	upUIs	Wykaz otrzymanych niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego	upUI(L)	M	M, jeżeli UI_Type = 1 lub 3	
	aUIs	Wykaz otrzymanych niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego	aUI	M	M, jeżeli UI_Type = 2 lub 3	
	Arrival_comment	Uwagi podmiotu zgłaszającego	Text	S	O	

3.5. Przeładunek

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	3-5
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	Event_Time	Planowany czas wystąpienia zdarzenia	Time(s)	S	M	
	Destination_ID1	Wskazanie, czy zakład przeznaczenia znajduje się na terytorium UE	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Destination_ID2	Kod identyfikacyjny zakładu przeznaczenia	FID	S	M, jeżeli Destination_ID1 = 1	
	Destination_ID3	Pełny adres zakładu przeznaczenia	Text	S	M, jeżeli Destination_ID1 = 0	
	Transport_mode	Rodzaj transportu, do którego wyrób jest przeładowywany, zob.: rozporządzenie Komisji (WE) nr 684/2009, załącznik II, wykaz kodów 7	Integer	S	M	0 – Inny 1 – Transport morski 2 – Transport kolejowy 3 – Transport drogowy 4 – Transport lotniczy 5 – Przesyłka pocztowa 6 – Stałe instalacje przesyłowe 7 – Transport wodny śródlądowy
	Transport_vehicle	Identyfikacja pojazdu (tj. tablice rejestracyjne, numer pociągu, numer samolotu/lotu, nazwa statku lub inny sposób identyfikacji)	Text	S	M	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Transport_cont1	Wskazanie, czy transport odbywa się w kontenerach i z użyciem indywidualnego kodu jednostki transportowej (np. SSCC)	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Transport_cont2	Indywidualny kod jednostki transportowej nadany kontenerowi	ITU	S	M, jeżeli Transport_cont1 = 1	
	EMCS	Wysyłka w ramach systemu przemieszczania wyrobów akcyzowych (EMCS)	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	EMCS_ARC	Administracyjny numer ewidencyjny (ARC)	ARC	S	M, jeżeli EMCS = 1	
	UI_Type	Identyfikacja rodzajów niepowtarzalnych identyfikatorów podlegających przeładunkowi (zarejestrowanych na najwyższym poziomie dostępnego zgrupowania)	Integer	S	M	1 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego 2 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego 3 – niepowtarzalne identyfikatory zarówno opakowania jednostkowego, jak i opakowania zbiorczego
	upUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego podlegających przeładunkowi	upUI(L)	M	M, jeżeli UI_Type = 1 lub 3	
	aUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego podlegających przeładunkowi	aUI	M	M, jeżeli UI_Type = 2 lub 3	
	Transloading_comment	Uwagi podmiotu zgłaszającego	Text	S	O	

3.6. Rozgrupowanie niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	3-6
	EO_ID	Identyfikator podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	F_ID	Identyfikator zakładu	FID	S	M	
	Event_Time	Czas wystąpienia zdarzenia	Time(s)	S	M	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	aUI	Niepowtarzalny identyfikator opakowania zbiorczego podlegający rozgrupowaniu	aUI	S	M	
	disaUI_comment	Uwagi podmiotu zgłaszającego	Text	S	O	

3.7. Zgłoszenie dostawy wykonanej samochodem dostawczym do punktu detalicznego (wymagane, jeżeli w rodzaju wiadomości 3-3 wartość w polu Destination_ID1 = 4)

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	3-7
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	F_ID	Kod identyfikacyjny zakładu nadany punktowi detalicznemu	FID	S	M	
	Event_Time	Czas wystąpienia zdarzenia	Time(s)	S	M	
	UI_Type	Identyfikacja dostarczonych rodzajów niepowtarzalnych identyfikatorów (zarejestrowanych na najwyższym poziomie dostępnego zgrupowania)	Integer	S	M	1 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego 2 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego 3 – niepowtarzalne identyfikatory zarówno opakowania jednostkowego, jak i opakowania zbiorczego
	upUIs	Wykaz dostarczonych niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego	upUI(L)	M	M, jeżeli UI_Type = 1 lub 3	
	aUIs	Wykaz dostarczonych niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego	aUI	M	M, jeżeli UI_Type = 2 lub 3	
	Delivery_comment	Uwagi podmiotu zgłaszającego	Text	S	O	

SEKCJA 4

Zdarzenia dotyczące transakcji

4.1. Wystawienie faktury

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	4-1
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Event_Time	Czas wystąpienia zdarzenia	Time(s)	S	M	
	Invoice_Type1	Rodzaj faktury	Integer	S	M	1 – Oryginał 2 – Faktura korygująca 3 – Inna
	Invoice_Type2	Opis innego rodzaju faktury	Text	S	M, jeżeli Invoice_Type1 = 3	
	Invoice_Number	Numer faktury	Text	S	M	
	Invoice_Date	Data faktury	Date	S	M	
	Invoice_Seller	Tożsamość sprzedawcy	EOID	S	M	
	Invoice_Buyer1	Wskazanie, czy nabywca znajduje się w UE	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Invoice_Buyer2	Tożsamość nabywcy	EOID	S	M, jeżeli Invoice_Buyer1 = 1	
	Buyer_Name	Oficjalna nazwa prawna nabywcy	Text	S	M, jeżeli Invoice_Buyer1 = 0	
	Buyer_Address	Adres nabywcy – nazwa ulicy, numer budynku, kod pocztowy, miejscowość	Text	S	M, jeżeli Invoice_Buyer1 = 0	
	Buyer_CountryReg	Państwo rejestracji nabywcy	Country	S	M, jeżeli Invoice_Buyer1 = 0	
	Buyer_TAX_N	Numer identyfikacji podatkowej nabywcy	Text	S	M, jeżeli Invoice_Buyer1 = 0	
	First_Seller_EU	Wskazanie, czy faktura jest wydawana przez pierwszego sprzedawcę w UE, tj. unijnego producenta lub importera, i czy wyrób jest przeznaczony na rynek UE	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Product_Items_1	Wykaz identyfikatorów wyrobów tytoniowych (TPID) odpowiadających pozycjom wyrobów wymienionym na fakturze	TPID	M	M, jeżeli First_Seller_EU = 1	
	Product_Items_2	Wykaz numerów wyrobów odpowiadających pozycjom wyrobów wymienionym na fakturze (w takiej samej kolejności jak Product_Items_1)	PN	M	M, jeżeli First_Seller_EU = 1	
	Product_Price	Cena netto opakowania jednostkowego dla każdej pary TPID i numeru wyrobu (w takiej samej kolejności jak Product_Items_1)	Decimal	M	M, jeżeli First_Seller_EU = 1	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Invoice_Net	Łączna wartość netto faktury	Decimal	S	M	
	Invoice_Currency	Waluta faktury	Currency	S	M	
	UI_Type	Identyfikacja rodzajów niepowtarzalnych identyfikatorów ujętych na fakturze (zarejestrowanych na najwyższym poziomie dostępnego zgrupowania)	Integer	S	M	1 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego 2 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego 3 – niepowtarzalne identyfikatory zarówno opakowania jednostkowego, jak i opakowania zbiorczego
	upUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego ujętych na fakturze	upUI(L)	M	M, jeżeli UI_Type = 1 lub 3	
	aUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego ujętych na fakturze	aUI	M	M, jeżeli UI_Type = 2 lub 3	
	Invoice_comment	Uwagi podmiotu zgłaszającego	Text	S	O	

4.2. Wydanie numeru zamówienia

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	4-2
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	Event_Time	Czas wystąpienia zdarzenia	Time(s)	S	M	
	Order_Number	Numer zamówienia	Text	S	M	
	Order_Date	Data zamówienia	Date	S	M	
	UI_Type	Identyfikacja rodzajów niepowtarzalnych identyfikatorów ujętych w zamówieniu (zarejestrowanych na najwyższym poziomie dostępnego zgrupowania)	Integer	S	M	1 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego 2 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego 3 – niepowtarzalne identyfikatory zarówno opakowania jednostkowego, jak i opakowania zbiorczego

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	upUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego ujętych w zamówieniu	upUI(L)	M	M, jeżeli UI_Type = 1 lub 3	
	aUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego ujętych w zamówieniu	aUI	M	M, jeżeli UI_Type = 2 lub 3	
	Order_comment	Opis przyczyny opóźnionego zarejestrowania zamówienia	Text	S	O	

4.3. Otrzymanie płatności

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynalność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	4-3
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	Event_Time	Czas wystąpienia zdarzenia	Time(s)	S	M	
	Payment_Date	Data otrzymania płatności	Date	S	M	
	Payment_Type	Rodzaj płatności	Integer	S	M	1 – przelew bankowy 2 – płatność kartą bankową 3 – płatność gotówką 4 – inny
	Payment_Amount	Kwota płatności	Decimal	S	M	
	Payment_Currency	Waluta płatności	Currency	S	M	
	Payment_Payer1	Wskazanie, czy płatnik znajduje się w UE	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Payment_Payer2	Tożsamość płatnika	EOID	S	M, jeżeli Payment_Payer1 = 1	
	Payer_Name	Oficjalna nazwa prawna płatnika	Text	S	M, jeżeli Payment_Payer1 = 0	
	Payer_Address	Adres płatnika – nazwa ulicy, numer budynku, kod pocztowy i miejscowość	Text	S	M, jeżeli Payment_Payer1 = 0	
	Payer_CountryReg	Państwo rejestracji płatnika	Country	S	M, jeżeli Payment_Payer1 = 0	
	Payer_TAX_N	Numer identyfikacji podatkowej płatnika	Text	S	M, jeżeli Payment_Payer1 = 0	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Payment_Recipient	Tożsamość odbiorcy płatności	EOID	S	M	
	Payment_Invoice	Wskazanie, czy płatność odpowiada istniejącej fakturze	Boolean	S	M	0 – Nie 1 – Tak
	Invoice_Paid	Numer faktury zapłaconej poprzez daną płatność	Text	S	M, jeżeli Payment_Invoice = 1	
	UI_Type	Identyfikacja rodzajów niepowtarzalnych identyfikatorów objętych płatnością (zarejestrowanych na najwyższym poziomie dostępnego zgrupowania)	Integer	S	M, jeżeli Payment_Invoice = 0	1 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania jednostkowego 2 – wyłącznie niepowtarzalne identyfikatory opakowania zbiorczego 3 – niepowtarzalne identyfikatory zarówno opakowania jednostkowego, jak i opakowania zbiorczego
	upUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania jednostkowego objętych płatnością	upUI(L)	M	M, jeżeli Payment_Invoice = 0 oraz UI_Type = 1 lub 3	
	aUIs	Wykaz niepowtarzalnych identyfikatorów opakowania zbiorczego objętych płatnością	aUI	M	M, jeżeli Payment_Invoice = 0 oraz UI_Type = 2 lub 3	
	Payment_comment	Uwagi podmiotu zgłaszającego	Text	S	O	

SEKCJA 5

Odwoływanie wiadomości

5. Odwołanie wniosków oraz wiadomości operacyjnych i dotyczących transakcji (możliwe w przypadku rodzajów wiadomości 2-1, 2-2, 3-1 do 3-7, 4-1, 4-2 i 4-3)

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Message_Type	Identyfikacja rodzaju wiadomości	Text	S	M	5
	EO_ID	Kod identyfikacyjny zgłaszającego podmiotu gospodarczego	EOID	S	M	
	Recall_CODE	Kod odwołania wiadomości przekazany nadawcy wiadomości jako potwierdzenie odbioru pierwotnej wiadomości, która ma zostać odwołana	Text	S	M	

Lp.	Pole	Uwagi	Rodzaj danych	Kardynał-ność	Pierwszeństwo	Wartości
	Recall_Reason1	Przyczyna odwołania pierwotnej wiadomości	Integer	S	M	1 – zgłoszone zdarzenie nie nastąpiło (wyłącznie dla rodzajów wiadomości 3-3 i 3-5) 2 – wiadomość zawierała błędne informacje 3 – inna
	Recall_Reason2	Opis przyczyny odwołania pierwotnej wiadomości	Text	S	M, jeżeli Recall_Reason1 = 3	
	Recall_Reason3	Wszelkie dodatkowe wyjaśnienia przyczyny odwołania pierwotnej wiadomości	Text	S	O	

Uwaga: Odwołanie odnoszące się do zdarzeń operacyjnych i logistycznych powoduje oflagowanie odwołanej wiadomości jako anulowanej, lecz nie prowadzi do usunięcia istniejącego zapisu w bazie danych.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2018/575

z dnia 12 kwietnia 2018 r.

w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Maltę

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Malty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. W dniu 10 listopada 2015 r. decyzją Rady (UE) 2015/2029 ⁽⁴⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Anthony'ego MIFSUDA zajęła Graziella GALEA.
- (2) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu, na podstawie którego zaproponowano kandydaturę Grazielli GALEI (*Mayor, Saint Paul's Bay Local Council*),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Graziella GALEA, *Councillor, Saint Paul's Bay Local Council* (zmiana mandatu).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 kwietnia 2018 r.

W imieniu Rady

T. DONCHEV

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/2029 z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie mianowania członka i dwóch zastępców członków Komitetu Regionów z Malty (Dz.U. L 297 z 13.11.2015, s. 8).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/576**z dnia 15 grudnia 2017 r.****w sprawie norm technicznych dotyczących zabezpieczeń umieszczanych na wyrobach tytoniowych***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 8435)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającą dyrektywę 2001/37/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2014/40/UE stanowi, że wszystkie wprowadzane do obrotu opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych mają być opatrzone zabezpieczeniem odpornym na ingerencję, złożonym z widocznego i niewidocznego elementu, w celu ułatwienia sprawdzania autentyczności wyrobów tytoniowych. Należy ustanowić normy techniczne dotyczące systemu zabezpieczeń.
- (2) Zabezpieczenia wraz z systemem zapewnienia identyfikowalności wyrobów tytoniowych, przewidzianym w art. 15 dyrektywy 2014/40/UE i ustanowionym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/574 ⁽²⁾, powinny umożliwiać monitorowanie i skuteczniejsze egzekwowanie zgodności wyrobów tytoniowych z dyrektywą 2014/40/UE.
- (3) Wspólne unijne przepisy w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń mają podstawowe znaczenie, ponieważ rozbieżne i niewystarczająco precyzyjne wymogi krajowe mogą osłabiać starania na rzecz poprawy zgodności wyrobów tytoniowych z unijnymi regulacjami dotyczącymi tychże wyrobów. Bardziej zharmonizowane ramy dotyczące zabezpieczeń we wszystkich państwach członkowskich powinny również ułatwić funkcjonowanie rynku wewnętrznego legalnych wyrobów tytoniowych.
- (4) W normach technicznych dotyczących zabezpieczeń należy odpowiednio uwzględnić wysoki stopień innowacyjności istniejący w tej dziedzinie, jednocześnie normy te powinny umożliwiać właściwym organom państw członkowskich skuteczne sprawdzanie autentyczności wyrobów tytoniowych. Każde państwo członkowskie powinno móc określić kombinację lub kombinacje elementów potwierdzających autentyczność, które mają być używane do opracowania zabezpieczeń umieszczanych na wyrobach tytoniowych produkowanych lub przywożonych na terytorium tego państwa. Stosowana kombinacja lub stosowane kombinacje powinny obejmować widoczne i niewidoczne elementy. Zgodnie z normami międzynarodowymi niewidoczne elementy, które nie są bezpośrednio postrzegalne za pomocą ludzkich zmysłów, można dodatkowo definiować przez odniesienie do stopnia zaawansowania sprzętu niezbędnego do weryfikacji ich autentyczności. Aby maksymalnie zwiększyć odporność zabezpieczeń, należy wymagać stosowania co najmniej jednego niewidocznego elementu, którego weryfikacja wymaga użycia specjalnie w tym celu skonstruowanych narzędzi lub profesjonalnego sprzętu laboratoryjnego. Włączenie do zabezpieczenia szeregu różnego rodzaju elementów potwierdzających autentyczność powinno zapewnić niezbędną równowagę między elastycznością a wysokim poziomem bezpieczeństwa. Powinno to również umożliwić państwom członkowskim uwzględnienie nowych innowacyjnych rozwiązań, które będą mogły dodatkowo zwiększyć skuteczność zabezpieczeń.
- (5) Należy wymagać kombinacji różnych elementów potwierdzających autentyczność, stanowiącej ważny krok na rzecz zagwarantowania należytej ochrony integralności ostatecznego zabezpieczenia umieszczonego na danym wyrobie tytoniowym.
- (6) Znaczenie zapewnienia odporności systemu zabezpieczeń zostało stwierdzone w normach uznanych na szczeblu międzynarodowym ⁽³⁾. W tym celu należy wprowadzić dodatkowe środki ochronne chroniące w możliwie największym stopniu zabezpieczenia i ich różne elementy potwierdzające autentyczność przed zagrożeniami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Należy zatem wymagać, aby co najmniej jeden element potwierdzający autentyczność wchodzący w skład zabezpieczenia był dostarczany przez będącego stroną trzecią niezależnego dostawcę rozwiązań, ograniczając w ten sposób ewentualność ataków ze strony osób lub podmiotów bezpośrednio lub pośrednio związanych z producentem lub pomysłodawcą elementów potwierdzających autentyczność stosowanych do opracowania zabezpieczenia. Ponadto w celu zapewnienia nieprzerwanego poszanowania wymogu niezależności, który ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia i zachowania integralności

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/574 z dnia 15 grudnia 2017 r. w sprawie norm technicznych dotyczących ustanowienia i funkcjonowania systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych (zob. s. 7 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ ISO 12931:2012 (Kryteria efektywności sposobów ustalania autentyczności stosowanych w celu walki z podrabianiem dóbr materialnych).

zabezpieczeń w całej Unii, procedury monitorowania zgodności z kryteriami niezależności określonymi w niniejszej decyzji powinny być poddawane okresowemu przeglądowi ze strony Komisji. Wnioski z tego przeglądu powinny być publikowane przez Komisję i powinny stanowić część sprawozdania ze stosowania dyrektywy 2014/40/UE przewidzianego w art. 28 tej dyrektywy.

- (7) Niektóre państwa członkowskie wymagają używania znaków akcyzy lub krajowych znaków identyfikacyjnych do celów fiskalnych. Te państwa członkowskie powinny móc zezwalać na stosowanie tychże znaków jako zabezpieczenia, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów określonych w art. 16 dyrektywy 2014/40/UE i w niniejszej decyzji. Aby zmniejszyć wszelkie zbędne obciążenia gospodarcze, państwom członkowskim, których znaki akcyzy lub krajowe znaki identyfikacyjne nie spełniają jednego z wymogów lub większej liczby wymogów określonych w art. 16 dyrektywy 2014/40/UE i w niniejszej decyzji, należy zezwolić na stosowanie ich znaków akcyzy lub krajowych znaków identyfikacyjnych jako części zabezpieczenia. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny zapewnić poinformowanie producentów i importerów wyrobów tytoniowych o dodatkowych elementach potwierdzających autentyczność niezbędnych do opracowania zabezpieczenia zgodnego z wszystkim wymogami prawnymi.
- (8) W celu zapewnienia integralności zabezpieczeń i chronienia jej przed atakiem zewnętrznym umieszczanie zabezpieczeń powinno polegać na ich przymocowywaniu, drukowaniu albo na połączeniu obu tych metod, w sposób chroniący zabezpieczenia przed jakimkolwiek zastąpieniem, ponownym wykorzystaniem lub modyfikacją. Zabezpieczenia powinny ponadto umożliwiać identyfikację i weryfikację autentyczności poszczególnego jednostkowego opakowania wyrobu tytoniowego przez cały czas, gdy wyrób ten jest wprowadzony do obrotu.
- (9) Aby umożliwić weryfikację autentyczności wyrobu tytoniowego i w ten sposób zaostrzyć walkę z nielegalnym obrotem wyrobami tytoniowymi w Unii, państwom członkowskim i Komisji należy na żądanie dostarczać próbki wyrobów, które mogą zostać wykorzystane jako materiał porównawczy do celów analizy laboratoryjnej. Dodatkowo, aby umożliwić właściwym organom jednego państwa członkowskiego weryfikację autentyczności wyrobu tytoniowego przeznaczonego na rynek krajowy innego państwa członkowskiego, państwa członkowskie powinny sobie nawzajem pomagać, wymieniając uzyskane wyroby referencyjne, jak również udostępniając w miarę możliwości wiedzę i fachowe umiejętności, którymi dysponują.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 25 dyrektywy 2014/40/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanawia się normy techniczne dotyczące zabezpieczeń umieszczanych na opakowaniach jednostkowych wyrobów tytoniowych wprowadzanych do obrotu w Unii.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji, oprócz definicji określonych w art. 2 dyrektywy 2014/40/UE, stosuje się następujące definicje:

- a) „element potwierdzający autentyczność” oznacza element zabezpieczenia;
- b) „jawny” oznacza bezpośrednio postrzegalny za pomocą co najmniej jednego z ludzkich zmysłów bez uciekania się do urządzeń zewnętrznych. Przyjmuje się, że kategoria elementów „jawnych” w ramach sposobów ustalania autentyczności, o której to kategorii mowa w normie ISO 12931:2012, odpowiada tej definicji;
- c) „częściowo ukryty” oznacza niepostrzegalny bezpośrednio za pomocą ludzkich zmysłów, lecz wykrywalny za pomocą tych zmysłów dzięki użyciu urządzeń zewnętrznych, takich jak latarka ultrafioletowa lub specjalne pióro bądź marker, które to użycie nie wymaga wiedzy fachowej ani specjalistycznego szkolenia. Przyjmuje się, że kategoria elementów „ukrytych” w ramach sposobów ustalania autentyczności za pomocą narzędzi dostępnych w ogólnej sprzedaży, o której to kategorii mowa w normie ISO 12931:2012, odpowiada tej definicji;
- d) „ukryty” oznacza niepostrzegalny bezpośrednio za pomocą ludzkich zmysłów i wykrywalny jedynie dzięki użyciu specjalnie w tym celu skonstruowanych narzędzi lub profesjonalnego sprzętu laboratoryjnego. Przyjmuje się, że kategorie elementów „ukrytych” w ramach sposobów ustalania autentyczności wymagających specjalnie w tym celu skonstruowanych narzędzi i specjalistycznej analizy, o których to kategoriach mowa w normie ISO 12931:2012, odpowiadają tej definicji.

Artykuł 3**Zabezpieczenie**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby zabezpieczenia składały się z co najmniej pięciu rodzajów elementów potwierdzających autentyczność, z których co najmniej:

- a) jeden jest jawny;
- b) jeden jest częściowo ukryty;
- c) jeden jest ukryty.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby co najmniej jeden z elementów potwierdzających autentyczność, o których mowa w ust. 1, był dostarczany przez niezależnego dostawcę będącego stroną trzecią, który spełnia wymogi określone w art. 8.

3. Każde państwo członkowskie przekazuje producentom i importerom wyrobów tytoniowych informacje o kombinacji lub kombinacjach elementów potwierdzających autentyczność, które mają być używane w zabezpieczeniach umieszczanych na jednostkowych opakowaniach wyrobów tytoniowych wprowadzanych do obrotu w tym państwie.

Elementy potwierdzające autentyczność, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą obejmować każdy z jawnych, częściowo ukrytych i ukrytych rodzajów elementów potwierdzających autentyczność określonych w załączniku.

4. Przekazanie informacji, o którym mowa w ust. 3, następuje najpóźniej do dnia 20 września 2018 r. Informacje o wszelkich późniejszych zmianach w kombinacji lub kombinacjach elementów potwierdzających autentyczność państwa członkowskie przekazują producentom i importerom wyrobów tytoniowych co najmniej na sześć miesięcy przed dniem, w którym zmiany te mają stać się skuteczne.

Artykuł 4**Używanie znaków akcyzy jako zabezpieczenia**

1. Państwa członkowskie, które zezwalają na stosowanie używanych do celów fiskalnych znaków akcyzy lub krajowych znaków identyfikacyjnych w celu opracowania zabezpieczeń, zapewniają, aby ostateczne zabezpieczenia spełniały wymogi określone w art. 3 niniejszej decyzji i w art. 16 dyrektywy 2014/40/UE.

2. Jeżeli znak akcyzy lub krajowy znak identyfikacyjny używany do celów fiskalnych, który ma być stosowany jako zabezpieczenie, nie spełnia jednego z wymogów lub większej liczby wymogów, o których mowa w ust. 1, może być on stosowany jedynie jako część zabezpieczenia. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają poinformowanie producentów i importerów wyrobów tytoniowych o dodatkowych rodzajach elementów potwierdzających autentyczność wymaganych do opracowania zabezpieczenia zgodnego z wymogami.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, udostępnia się producentom i importerom wyrobów tytoniowych najpóźniej do dnia 20 września 2018 r. Wszelkie późniejsze informacje związane ze zmianami w znaku akcyzy lub krajowym znaku identyfikacyjnym używanym do celów fiskalnych, który ma być stosowany jako zabezpieczenie, przekazuje się producentom i importerom wyrobów tytoniowych co najmniej na sześć miesięcy przed dniem, w którym zmiany te mają stać się skuteczne, o ile informacje te są im niezbędne do opracowania zabezpieczenia zgodnego z wymogami.

Artykuł 5**Umieszczanie zabezpieczeń na opakowaniach jednostkowych**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby zabezpieczenia były umieszczane na jednostkowych opakowaniach wyrobów tytoniowych z użyciem jednej z następujących metod:

- a) przymocowywania;
- b) drukowania;
- c) połączenia przymocowywania i drukowania.

2. Zabezpieczenia umieszcza się na jednostkowych opakowaniach wyrobów tytoniowych w sposób, który:
 - a) umożliwia identyfikację i weryfikację autentyczności poszczególnego jednostkowego opakowania wyrobu tytoniowego przez cały czas, gdy wyrób ten jest wprowadzony do obrotu; oraz
 - b) chroni zabezpieczenia przed ich jakimkolwiek zastąpieniem, ponownym wykorzystaniem lub modyfikacją.

Artykuł 6

Integralność zabezpieczeń

1. Państwa członkowskie mogą w dowolnym momencie postanowić o wdrożeniu lub wycofaniu planów rotacji zabezpieczeń.
2. Jeżeli dane państwo członkowskie ma powody sądzić, że integralność jakiegokolwiek elementu potwierdzającego autentyczność wchodzącego w skład zabezpieczenia aktualnie stosowanego na rynku tego państwa jest zagrożona, żąda ono zastąpienia lub modyfikacji danego zabezpieczenia. Jeżeli dane państwo członkowskie wykrywa zagrożone zabezpieczenie, informuje ono o tym w ciągu pięciu dni roboczych zainteresowanych producentów i importerów oraz dostawców zabezpieczenia.
3. Państwa członkowskie mogą ustanowić oficjalne wytyczne lub wymogi dotyczące bezpieczeństwa produkcji i procedur dystrybucji, na przykład odnoszące się do stosowania bezpiecznego sprzętu i innych składników, do audytów, do narzędzi monitorowania wielkości produkcji oraz do bezpiecznej wysyłki, w celu zapobiegania, powstrzymywania, rozpoznawania i ograniczania nielegalnej produkcji, dystrybucji lub kradzieży zabezpieczeń i elementów potwierdzających autentyczność, z których zabezpieczenia te się składają.

Artykuł 7

Weryfikacja autentyczności wyrobów tytoniowych

1. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez nie środków niezbędnych do analizy każdej kombinacji elementów potwierdzających autentyczność, którą dopuszczają do stosowania w celu opracowania zabezpieczeń, zgodnie z art. 3 i 4 niniejszej decyzji, do celów ustalenia, czy dane opakowanie jednostkowe wyrobu tytoniowego jest autentyczne. Analizę należy przeprowadzać zgodnie z uznanymi na szczeblu międzynarodowym kryteriami efektywności i metodyką oceny, takimi jak kryteria i metodyka określone w normie ISO 12931:2012.
2. Państwa członkowskie żądają od producentów i importerów wyrobów tytoniowych posiadających siedzibę na ich terytorium dostarczenia – na pisemny wniosek – próbek wyrobów tytoniowych aktualnie wprowadzonych do obrotu. Probki dostarcza się w postaci opakowania jednostkowego i muszą one zawierać zastosowane zabezpieczenie. Państwa członkowskie – na wniosek – udostępniają Komisji otrzymane próbki wyrobów tytoniowych.
3. Państwa członkowskie – na wniosek – pomagają sobie nawzajem w weryfikacji autentyczności wyrobu tytoniowego przeznaczonego na rynek krajowy innego państwa członkowskiego, w tym przez wymianę próbek uzyskanych na podstawie ust. 2.

Artykuł 8

Niezależność dostawców elementów potwierdzających autentyczność

1. Do celów art. 3 ust. 2 dostawcę elementów potwierdzających autentyczność, jak również – w stosownych przypadkach – jego podwykonawców, uznaje się za niezależnych, jeżeli spełnione są następujące kryteria:
 - a) niezależność od przemysłu tytoniowego pod względem formy prawnej, organizacji i podejmowania decyzji. Ocenia się w szczególności, czy przedsiębiorstwo lub grupa przedsiębiorstw nie znajduje się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą przemysłu tytoniowego, w tym przez udziały mniejszościowe;

- b) niezależność od przemysłu tytoniowego pod względem finansowym, którą przyjmuje się, jeżeli przed objęciem swoich funkcji przez przedsiębiorstwo lub grupę przedsiębiorstw mniej niż 10 % ich rocznego ogólnoswiatowego obrotu, bez podatku VAT i innych podatków pośrednich, pochodziło z towarów i usług dostarczanych branży tytoniowej w ciągu dwóch ubiegłych lat kalendarzowych, co można ustalić na podstawie najnowszego zatwierdzonego sprawozdania finansowego. Roczny ogólnoswiatowy obrót za każdy późniejszy rok kalendarzowy, bez podatku VAT i innych podatków pośrednich, pochodzący z towarów i usług dostarczanych branży tytoniowej nie może przekraczać 20 %;
- c) brak konfliktu interesów w odniesieniu do przemysłu tytoniowego w przypadku osób odpowiedzialnych za zarządzanie przedsiębiorstwem lub grupą przedsiębiorstw, w tym członków zarządu lub organu zarządzającego w jakiegokolwiek innej postaci. W szczególności osoby te:
- (i) nie mogły w ciągu pięciu ubiegłych lat uczestniczyć w strukturach spółki przemysłu tytoniowego;
 - (ii) działają niezależnie od jakichkolwiek względów natury majątkowej lub niemajątkowej związanych z przemysłem tytoniowym, do których zalicza się posiadanie akcji, udział w prywatnych programach emerytalnych lub posiadanie udziałów przez partnerów, małżonków, wstępnych lub zstępnych tych osób.
2. W przypadku gdy dostawca elementów potwierdzających autentyczność korzysta z podwykonawców, odpowiada on za zapewnienie spełnienia przez tych podwykonawców kryteriów niezależności określonych w ust. 1.
3. Państwa członkowskie oraz Komisja mogą żądać od dostawców elementów potwierdzających autentyczność, w tym w stosownych przypadkach od ich podwykonawców, dostarczenia dokumentów niezbędnych do oceny spełnienia kryteriów określonych w ust. 1. Do takich dokumentów mogą zaliczać się coroczne deklaracje zgodności z kryteriami niezależności określonymi w ust. 1. Państwa członkowskie oraz Komisja mogą wymagać, aby coroczne deklaracje zawierały pełny wykaz usług świadczonych na rzecz przemysłu tytoniowego w ostatnim roku kalendarzowym, jak również indywidualne oświadczenia o niezależności finansowej od przemysłu tytoniowego złożone przez wszystkich członków kierownictwa niezależnego dostawcy.
4. O wszelkich zmianach w okolicznościach związanych z kryteriami, o których mowa w ust. 1, które to zmiany mogą mieć wpływ na niezależność dostawcy elementów potwierdzających autentyczność (w tym w stosownych przypadkach jego podwykonawców) i które utrzymują się przez dwa kolejne lata kalendarzowe, powiadamia się niezwłocznie właściwe państwa członkowskie i Komisję.
5. Jeżeli z informacji uzyskanych zgodnie z ust. 3 lub z powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, wynika, że dostawca elementów potwierdzających autentyczność (w tym w stosownych przypadkach jego podwykonawcy) nie spełnia już wymogów określonych w ust. 1, wówczas w stosownym terminie, a najpóźniej do końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym otrzymano wspomniane informacje lub powiadomienie, państwa członkowskie stosują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia spełnienia kryteriów określonych w ust. 1.
6. Dostawcy elementów potwierdzających autentyczność informują niezwłocznie właściwe państwa członkowskie i Komisję o wszelkich wystąpieniach zagrożeń lub o innych próbach wywierania bezprawnego nacisku, które mogą faktycznie lub potencjalnie podważać ich niezależność.
7. Organy publiczne lub przedsiębiorstwa prawa publicznego wraz z ich podwykonawcami uznaje się za niezależne od przemysłu tytoniowego.
8. Procedury regulujące monitorowanie spełnienia kryteriów niezależności określonych w ust. 1 podlegają okresowemu przeglądowi ze strony Komisji w celu oceny ich zgodności z wymogami niniejszej decyzji. Wnioski z tego przeglądu publikuje się i stanowią one część sprawozdania ze stosowania dyrektywy 2014/40/UE przewidzianego w art. 28 tej dyrektywy.

Artykuł 9

Przepis przejściowy

1. Papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, wyprodukowane w Unii lub przywiezione do Unii przed dniem 20 maja 2019 r. i nieopatrzone zabezpieczeniem zgodnie z niniejszą decyzją, mogą pozostawać w swobodnym obrocie do dnia 20 maja 2020 r.
2. Wyroby tytoniowe inne niż papierosy i inne niż tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, wyprodukowane w Unii lub przywiezione do Unii przed dniem 20 maja 2024 r. i nieopatrzone zabezpieczeniem zgodnie z niniejszą decyzją, mogą pozostawać w swobodnym obrocie do dnia 20 maja 2026 r.

*Artykuł 10***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RODZAJE ELEMENTÓW POTWIERDZAJĄCYCH AUTENTYCZNOŚĆ

Jawny	Częściowo ukryty	Ukryty
Gilosz Ozdobny wzór składający się z co najmniej dwóch przeplatających się pasków wydrukowanych w wielu niestandardowych barwach.	Obrazy laserowe Obraz staje się widoczny dla oka ludzkiego dopiero po oświetleniu go źródłem światła o określonej długości fali, takim jak wskaźnik laserowy.	Znaczniki DNA Specjalistyczny marker wykorzystujący kombinatoryczne zasady matematyczne do określenia sekwencji nukleotydów.
Druk irysowy Połączenie co najmniej dwóch barw i subtelne przechodzenie jednej barwy w drugą powodujące powstanie nakładających się na siebie odcieni (przybierających barwy tęczy).	Obraz spolaryzowany Obraz staje się widoczny dla oka ludzkiego dopiero po umieszczeniu nad nim określonego filtra polaryzacyjnego.	Znaczniki molekularne Marker chemiczny, często stanowiący część formuły materiałów podstawowych oznaczanego obiektu, który umożliwia wykrycie stopnia rozcieńczenia i stopnia zmieszania w materiałach. Kodowany i wprowadzany wyłącznie w ilościach śladowych.
Efekt kątowy Liniowy wzór wykonany techniką druku wklęsłego, umożliwiający dostrzeżenie innego obrazu po przechyleniu obiektu, na którym został wydrukowany. Można go stosować w kombinacji z farbą zmieniającą barwę.	Papier nieaktywny w UV Specjalny papier, który nie odbija światła ultrafioletowego. Nadaje się do druku z użyciem farb ultrafioletowych (UV), które ukazują się w świetle specjalnych lamp UV.	Włókna zabezpieczające (ukryte) Niewidoczne włókna fluorescencyjne, rozmieszczone losowo na odpowiednim papierze. Nie można ich zeskanować ani zrobić ich fotokopii; stają się widoczne dopiero w świetle specjalnych lamp UV.
Farba zmieniająca barwę Ukazuje zmieniające się barwy, gdy jest oglądana pod różnymi kątami.	Włókna zabezpieczające (częściowo ukryte) Widoczne włókna fluorescencyjne, całkowicie lub częściowo osadzone w losowym wzorze, którego nie da się reprodukcować. Mogą występować w różnorodnych barwach i kształtach. Zmieniają barwę w świetle UV.	Elementy magnetyczne Wzór elementów magnetycznych generujących sygnał lub serię sygnałów, które mogą być zdalnie wykrywane przez specjalne urządzenia identyfikujące.
Wzory wyczuwalne dotykiem Druk wklęsły, w wyniku którego powstaje wypukły, wyczuwalny dotykowo relief, którego autentyczność można ustalić w oświetleniu kątowym. Wzory te można stosować w kombinacji z efektem kątowym.	Mikrodruk Druk z użyciem niezwykle małego tekstu, który wymaga powiększenia, aby mógł być odczytany gołym okiem.	Farby z efektem antystokesowskim Farby o właściwościach antystokesowskich, które można badać, stosując wizyjny komparator spektralny (urządzenia VSC).
Hologram Uwidocznienie w pełni trójwymiarowego fotograficznego zapisu pola świetlnego przy danym kącie obserwacji.	Farba termochromowa Farba reagująca na ciepło, która jest wrażliwa na zmianę temperatury. Farba zmienia barwę lub znika w reakcji na zmiany temperatury.	Farby reagujące (ukryte) Bezbarwne lub przezroczyste farby, które stają się widoczne po reakcji z określonym rozpuszczalnikiem, który jest наносzony za pomocą specjalnie w tym celu skonstruowanych narzędzi i w warunkach laboratoryjnych.
	Farby reagujące (częściowo ukryte) Bezbarwne lub przezroczyste farby, które stają się widoczne po reakcji z określonym rozpuszczalnikiem, który jest наносzony za pomocą specjalnego pióra lub markera.	

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL